

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

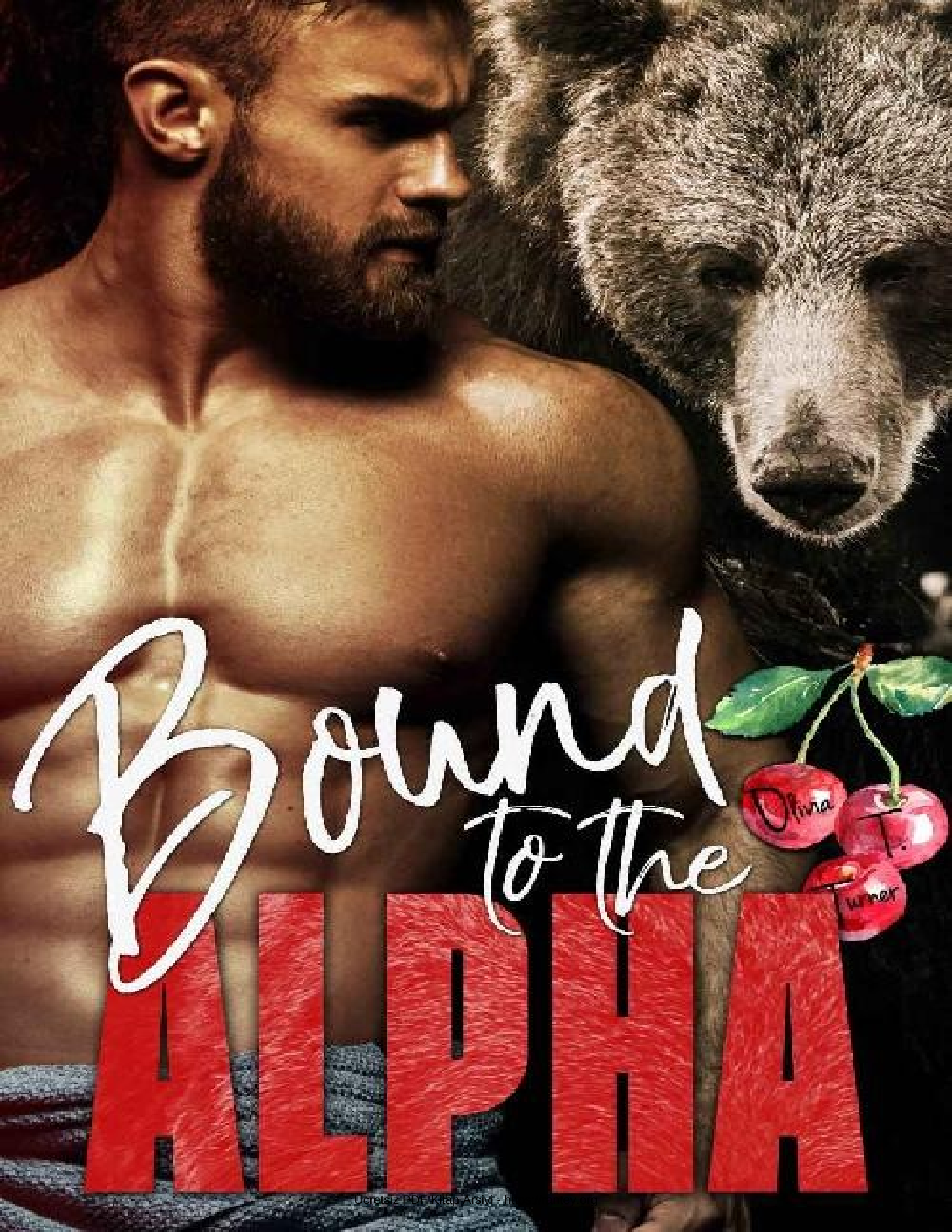
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Bound
to the

ALPHA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ALFAYA BAĞLI

ALFALAR ATEŞ İÇİNDE BİRİNCİ KİTAP

OLIVIA T. TURNER

İÇİNDEKİLER

[Telif Hakkı](#)

[Alfa'ya Bağlı Olmak Hakkında](#)

[OTT'ye Takıntılı Olun](#)

[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın!](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2 Bölüm](#)

[3 Bölüm 4](#)

[Bölüm 5 Bölüm](#)

[6 Bölüm 7](#)

[Bölüm 8 Bölüm](#)

[9 Bölüm 10](#)

[Bölüm 11 Bölüm](#)

[12 Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Sonsöz Epilog](#)

[Çekinmeyin. Gel Beni Takip Et... Sesli](#)

[Kitaplar](#)

[Alfa için Çıplak](#)

Telif Hakkı© 2019 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için Olivia@oliviattturner.com adresine e-posta gönderebilirsiniz.

***Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın.
Teşekkürler!***

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Açık aşk sahneleri ve yetişkin dili içerir.

18+

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Düzenleme
Kapak Tasarımı Olivia T. Turner

ALFAYA BAĞLANMA HAKKINDA

Montana'da yeni bir iş buldum ve şimdi lanet bina yanıyor.

...ve ben içeride sıkışıp kaldım.

Beş parasız, erkek arkadaşsız bir bakire olarak ölmek üzereydim ki odaya bir itfaiyeci girdi.

Beni alevlerden kurtarmaya geldi, ama bana bakarkenki bölgeci tavrını görünce, beni ondan kimin kurtaracağını merak etmeye başladım.

Çünkü Ethan Sullivan adındaki bu kötü görünümlü boz ayı şekil değiştiren artık onun olduğumu düşünüyor.

"Seni kurtardım. Sen *benimsin*" diye hırlayıp duruyor.

Bana sürekli eşim diyor ve gözlerinde o vahşi bakış varken onu düzeltecek değilim.

Üzerimde iz bırakmak istiyor.

Bana sahip *çıkacağını* söyleyip duruyor, her ne demekse.

İtfaiyecilere karşı her zaman bir ilgim olmuştur, ancak bu kaba saba görünümlü adam bir takvimdeki güzel bir görüntüden daha fazlası.

O gerçek.

Sahiplenici ellerini üzerimden çekmiyor ve kıvrımlarıma *kafayı takmış* durumda.

Bu koruyucu alfa beni tamamen kendine istiyor ve bunu herkese belli ediyor.

Özellikle de ben.

Sıcakla başa çıkabilen ve kız arkadaşını biraz etle seven bir alfaya hazır mısınız? Ethan, kız arkadaşına sahip olacak baskın bir Üst Düzey boz ayı şekil değiştircidir.

daha fazlası için inliyorsunuz. Bu, Blackcloud Point itfaiye istasyonundaki ayı şekil değiştirenlerin yer aldığı Alphas In Heat serisinin ilk kitabı. Yangınla savaşan ayı köpekleri mi? Evet, lütfen! Kitaplar herhangi bir sırayla okunabilir.

Bu itfaiyeci romantik shifter kitabı GÜVENLİ, hile yok ve tüylü bir HEA garantilidir. Keyfini çıkarın!

OTT'A TAKINTILI OLMAK

En son OTT haberleri için e-posta listeme kaydolun ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız ücretsiz bir kitap kazanın!

TAKINTILI

Olivia T. Turner tarafından
Posta Listesine Özel!

Ofisimin penceresinden dışarı baktığımda ve onu yan binada gördüğümde, ona sahip olmam gerektiğini biliyorum.

Sırf ona yakın olmak için çalıştığı şirketi satın aldım. Benim ofisimde, benim emrimde çalışacak.

Altta, üstte, *yanlarda-her* alanda birlikte çalışacağız.

Pozisyon.

Bu genç masum kız, çalışanlarımı nasıl çalıştırdığını öğrenecek.

Sert.

Ve yeni zengin CEO'sunun şimdiden ona *takıntılı* olduğunu.

Bu baskın ve güçlü CEO fazla mesai için yalvarmanıza neden olacak!

Sadece bana mı öyle geliyor yoksa takım elbiseli ve kravatlı ateşli kaslı bir alfadan daha iyi bir şey yok mu!

Tüm kitaplarım sıfır hile ve garantili tatlı bir HEA ile GÜVENLİDİR. Keyfini çıkarın!

Ücretsiz kopyanızı almak için buraya tıklayın!

GELİN VE ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA
KATILIN!

[OTT Aşığı Olmak İçin Buraya Tıklayın!](#)

Olivia T. Turner'ın VIP okuyucuları için özel bir grup. Olivia ile etkileşime geçmek, en son OTT haberlerini almak, kapaklara ilk bakış, tanıtımlar, özel alıntılar, çekilişler ve daha fazlası için gelin!

Katılmak için Over The Top Alfa Erkeklerini sevmelisiniz!

*Kızım için,
Bu kitabı kimin okumasına izin yok? Asla.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Ethan

"BU LANET OLASI KASABA," DIYOR RYLAN HIZLA BAĞCIKLARINI BAĞLARKEN Botlar. "İçinde altı kız var ve hepsi ya alınmış ya da onlarla akrabayız."

Beşimiz teçhizatlarımızı giyip harekete geçmeye hazırlanırken yangın alarmı itfaiye binasında bangır bangır çalıyor.

Carter direksiyona geçerken, "Bana kalırsa bu iyi bir şey," diyor. Kapıyı kapatıyor ve başını açık camdan içeri sokarken sırıtıyor. "Eşler değerlerinden daha fazla sorun çıkarıyorlar. Onlarsız daha iyiyiz."

"Sen delisin," diyor Westin koşarak yanından geçerken, paniklemiş görünüyor. "Eşimi bulmak ve ona sahip olmak için sabırsızlanıyorum... Paltom nerede lan?"

Şefimiz Blake, Westin'in paltosunu yere bıraktığı yerden alır ve ona fırlatır. "Tamamen yanmış haldeyken bir eş bulamazsın. Eşyalarını gitmesi gereken yerde tut."

Westin ceketini giyip itfaiye aracına tırmanırken, "Üzgünüm, Şef," diyor.

Hazırlanırken mesafemi koruyorum. Arkadaş konusu açıldığında işler benim için hiç iyi gitmiyor.

"Hadi gidelim!" Blake yolcu koltuğuna tırmanırken bağıyor.
"Söndürmemiz gereken sıcak bir tane var."

Carter gaza basıp itfaiyeden uçarak çıkmadan önce bizim kamyonu binmemizi zar zor bekliyor.

Konu tekrar açılmadan önce beş harika saniye boyunca sessizlik oldu.
Yukarı.

Carter bana bakarken "Arkada çok sessizsin Ethan," diyor.
dikiz aynasından. "Mate takımında mısın yoksa Masturbate takımında mı?"

"Demek o sendin!" Westin tersledi. "Spermlemlerle gideri tıkamayı bırak!"

Carter sırtlıyor. "Asla."

Arkadaşlarım hakkında konuşmaktan nefret ediyorum. İçimdeki hıyar boz ayı bütün sabah sakindi, şimdi ise etrafta volta atıyor ve öfke nöbeti geçirmek üzere. Böyle davrandığında çok çirkinleşiyor -hepsi tedirgin ve hayatımı zindan etmeye hazır.

"Otuz altı yaşındayım," diyorum onlara. "İşim bitti."

Rylan alnını buruşturarak bana döndü. "İşim bitti de ne demek? İş eş bulmaya geldiğinde bitmiş olamazsın."

"Onu duydunuz," diyor Carter yüzünde kazanan bir gülümsemeyle. "İşi bitti. Mastürbasyon takımında. Birlikte mastürbasyon takımında olabiliriz." Beşlik çıkmak için elini kaldırarak arkasını döner.

Onu asılı bıraktım.

"Hiç sanmıyorum."

Rylan dirseğiyle kolumu dırterken gülüyor. "Duydun mu Ethan? Sen ve o birlikte mastürbasyon yapabilirsiniz."

"Pekâlâ," diyorum pencereyi açarken. "Ateşin başında görüşürüz çocuklar."

Tavan boyunca uzanan metal raylara tutunuyorum ve homurdanarak kendimi yukarı çekiyorum. Bir dağ yolunda hızla ilerliyoruz ve itfaiye aracının tavanına tırmanırken neredeyse bir ağaç dalına çarpıyordum.

Ayağımı yukarı çekerken Blake'in "Hadi çocuklar," dediğini duyuyorum. "Onun ayısının nasıl olduğunu biliyorsun."

Çatıda rahatıma bakıyorum ve etrafımdaki muhteşem Montana dağlarına bakarken derin bir nefes alıyorum. Sabahın erken saatleri ve güneş hala yükseliyor, ucsuz bucaksız gökyüzünü pembe ve mor tonlarına büründürüyor. Alarm çaldığında istasyonda sabah kahvemizi içmek üzereydik.

İçimdeki boz ayıyı sakinleştirmeye çalışırken iç çekiyorum. Beş ayı değiştiriciyle çalışmak zor olabiliyor, özellikle de kaderleri hakkında konuşmaya başladıklarında

Arkadaşlar. Genç çocuklar, Westin ve Rylan, arkadaşlarının hemen köşeyi dönünce dünyalarını sarsmaya hazır olduğuna inanıyorlar ama bu gezegende fazladan geçirdiğim on yıl içimdeki bu inancı sarstı. Onu hâlâ bulamadım ve inanın bana, çok aradım.

Eşimi aramak için on yıldan fazla bir süre ülkeyi dolaştım, ama şimdi onun orada olmadığına ikna oldum. Belki genç yaşta öldü, belki hiç doğmadı, belki de olması gerekmiyordu. Her ne olduysa, onu bulmaya çalışmaktan vazgeçtim.

Üç yıl önce, yerleşmek ve itfaiyeci olmak için Montana'daki Blackcloud Point'e taşındım. İşte o zaman hayatım boyunca kurduğum onu bulma hayalinden vazgeçtim.

Tek sorun, ayımın yapmamış olması.

O katılmıyor. Aslında, onu bulmaya her zamankinden daha kararlı. Ve bu beni deli ediyor.

Sürekli birbirimizin boğazına sarılıyoruz. Her gün her saniye onu aramıyor olmamdan nefret ediyor. Ne zaman yatağa gitsem ya da rahatlamak için bir kutu bira açsam, kuduz bir hayvan gibi sağa sola saldırmaya başlıyor. Kulağımda sürekli hırıltı ve hırıltı gerçekten yorucu ve beni yıpratmaya başladı. Aylardır iyi uyuyamadım.

Ona *ateşe gideceğimizi* söyledim. *Sakin olmalısın.*

Yüzeye çıkıp benden kurtulmaya çalışırken öfkeli bir kükremeye karşılık veriyor.

"*Siktir. Sen,*" diye homurdanıyorum vücudumu esnetirken, onu geri tutmak için mücadele ediyorum. Bir treni durdurmaya çalışmak gibi, ama bir şekilde onu geri itmeyi başarıyorum.

Carter itfaiye aracını virajdan döndürürken ağır ağır nefes alıyorum ve ter içindeyim.

Bu saçmalığa bir son vermelisin, dedim boz ayıma. "Orada değil. Her yere baktık."

Bana hırlarken dişlerini gösterdiğini hissedebiliyorum. Kader arkadaşları. Tam bir saçmalık.

Her ayı değiştiricinin kaderinde bir kız olduğunu kim söylediye, neden bahsettiğini bilmiyormuş. Burada bunun kanıtı olan beş kişi var. Hiçbirimiz eşimizi bulamadık. Blake bile, ve o elli iki yaşında. Eğer bu da kader eşlerinin saçmalık olduğunun kanıtı değilse, nedir bilmiyorum.

Gözlerimi kapatıp içimden çıkmaya çalışan öfkeli ayıyı görmezden gelmeye çalışıyorum ve bunun yerine temiz dağ havasına odaklanmaya çalışıyorum

kahverengi saçlarımın arasından akan.

Montana'yı *seviyorum* ve aşağıdaki kamyondaki adamlarla birlikte itfaiyeci olarak çalışmaktan büyük keyif alıyorum.

Ama bu her şeyi mahvediyor. İnatçı ayım her şeyi mahvediyor.

Durmayacak ve ben bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

Yangına yaklaştıkça duman kokusu burnuma çarpıyor.

Gözlerimi açıyorum ve uzakta gökyüzüne doğru kıvrıldığını görüyorum. Şehrin kenarında alevler içinde kalmış iki katlı bir ofis binasından geliyor.

Sırıyorum, ayımın ateşe yaklaştığında her zaman yaptığı gibi korkudan büzüşmesini bekliyorum ama tüylü piç bana bu zevki bile tattırmıyor. Her zamanki gibi tetikte ve odaklanmış durumda.

Yoğun dumanın arasına gömülmüş tatlı bir koku aniden içeri sızıyor ve beni *sert* bir şekilde vuruyor. Damarlarımdan adrenalin fışkırırken içim kasılıyor. Daha önce hiç duymadığım bir koku ama çok tanıdık. Vücudum onu yakından tanıyor.

Burnumdan derin nefes alıyorum, alabildiğim kadarını almaya çalışıyorum. Silik ve zor algılanabilir ama binlerce bıçak gibi içimi kesiyor. Akü asidi gibi boğazımdan aşağıya doğru ilerliyor. İçimi haşlıyor ve yakıyor ama çok iyi hissettiriyor.

Ayım içimde daha önce hiç olmadığı kadar öfkelenmeye başladı. Kudurmuş bir köpek gibi hareket ediyor, etrafta çırpınıyor ve dışarı çıkmak için çaresizce yüzeye çıkıyor. Ellerimin ve dizlerimin üzerine düşüyorum ve onu tutmak için mücadele ederken hayal kırıklığı içinde çılgılık atıyorum.

İğrenç canavar, kollarım şişene ve köpek dişlerim uzayıp keskinleşirken dişlerim ağrıyana kadar yüzeye doğru ilerliyor.

Sırt üstü yuvarlandım ve onunla mücadele ederken dişlerimi sıktım. "*Siktir. Defol. Saksocu,*" diye tışıyorum tüm vücudumu sıkarak onu tekrar içeri çekmeye çalışırken.

Hiç bu kadar güçlü olmamıştı. Hiç bu kadar cesur olmamıştı. Benim boz ayım her zaman topluma uyum sağlamaya çalışmamı umursamayan ilkel bir canavar olmuştur. Ne istiyorsa onu istiyor ve şu anda dışarı çıkıp o kokuya yaklaşmak istiyor.

Ama o tatlı, sarhoş edici koku bana da güç veriyor ve ayımla tekrar savaşmayı başarıyorum. Onu bedenimin derinliklerine geri dönmeye zorladığımda bana doğru gıcırıyor ve kemiriyor.

Şimdilik onun icabına baktıktan sonra kokuya dönüp içime çekiyorum. Yoğun siyah duman sarhoş edici kokuyu bastırıyor.

ateşe yaklaştıkça, ama bu çok açık... Bu o.

Bu benim dostum.

Ayağa kalkarken ellerim titriyor, itfaiye aracını bir sörf tahtası gibi kullanıyorum. Yaklaştıkça tüm vücudum karıncalanıyor.

"Yukarıda ne haltlar dönüyor?" Rylan başını pencereden çıkarıp bana bakarken soruyor.

"Ben Mate takımındayım," diyorum kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarparken. "Olan biten *bu*."

Carter itfaiye aracını yanan binanın otoparkına doğru çeviriyor. Kokusu her zamankinden daha güçlü ve yanan binanın içinden geldiğini fark ettiğimde midem bulanıyor.

Durmadan önce kamyondan atlıyorum ve kaldırıma bir takla atarak iniyorum. Tekrar ayağa fırlıyorum ve binaya doğru olabildiğince hızlı koşuyorum. Park etmiş arabaları, dışarıda durup izleyen şaşkın insanları, yükselen dumanı ve kırık camları geçiyorum.

Durmadan derin bir nefes alıyorum ve gözlerimi yakan yoğun dumana, omuzlarımı ve sırtımı yalayan sıcak alevlere aldırmadan yanan binaya doğru koşuyorum.

Tek bir odağım var.

Onu.

Alevler içinde kalsam da umurumda değil. Kaldırıma bir adım atıp kül olsam da umurumda değil.

O güvende olduğu sürece, mutlu öleceğim.

Artık tek endişem o. Tek önemsedığım onun güvenliği.

Arkadaşımın başı dertte ve koruyucu içgüdülerim devreye girdi.

Umarım çok geç kalmamışımdır.

İKİNCİ BÖLÜM

Chloe

MASAMIN TAHTA AYAĞINI TEKMELERKEN YOĞUN DUMANDAN BOĞULUYORUM defalarca, ama inatçı şey kırılmayı reddediyor. Bileğim kanla kayganlaşıyor ve metal kelepçeler derime battıkça deli gibi acıyor.

Hadi ama!

Diğer odadan bana doğru yayılan aç alevlerin sıcaklığını hissedebiliyorum, etimle ziyafet çekmeye hazırlanırken beni takip ediyorlar.

Bu şekilde ölmeyeceksin. Hadi, Chloe!

Kalın meşe masanın ayağına birkaç tekme daha atıyorum ama işe yaramıyor. O güçlü ahşabı hiçbir şey tekmeleyemez.

Gözlerim yanaklarımdan aşağıya doğru sulanıyor ve açık kapıdan içeriye yoğun gri duman yayılırken gözlerimi açamıyorum bile.

Gözlerimi zorla açıp diğer odadaki alevleri gördüğümde kararlılığım azalmaya başlıyor. Bu sabah incelediğim dosya dolaplarını geziyorlar ve içindeki dosyaları yakıyorlar.

Sanırım artık hep şüphelendiğim şeyi biliyorum: Kirk Holding Anonim Şirketi bir suç örgütüdür.

Bundan ilk kez birkaç hafta önce patronum Aylwin Kirk elinde bir çöp torbasıyla ofise geldiğinde şüphelenmiştim.

faturalar. Ben onun özel sekreteriydim ve gördüklerim normalmiş gibi davrandım.

O zaman neden gitmedim?

Bu soruyu kendime sorup duruyorum ama cevabını biliyorum. Gidecek başka yerim yoktu. Daha on dokuz yaşındayım ve iki yıldır tek başımayım.

Bay Kirk iyi para ödüyordu ve ben de hayatımı değiştirecek bu para için sık sık gözümü yumuyordum. Çoğu insan için maaş çeki hayat değiştirici olmazdı ama benim için öyleydi. Üvey babam beni evden kovduktan sonra otobüs durağında uyumak ile bir yatakta uyumak arasındaki farktı bu. Ben yatağı seçtim. Ve işte beni buraya getirdi.

Dün, Bay Kirk iş seyahatindeyken FBI ziyaretine geldi. Bana ve diğer bazı çalışanlara Çin denizindeki bazı kayıp kargo gemileri hakkında sorular sormaya başladılar. Ne hakkında konuştukları hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Bay Kirk'ü telefonla arayıp durumu anlattığımda oldukça tedirgin görünüyordu.

Her zaman yaptığım gibi bugün de işe erken geldim ve Bay Kirk'ün ofisini darmadağın ettiğini görünce şaşırdım. Sanki içinden bir kasırga geçmiş gibiydi. Kahvemi koyarken ona "Hong Kong'da olduğunu sanıyordum" dedim.

Masamda.

Ofisinde koştururken, dosyaları çıkarıp masasının üzerine atarken gergin görünüyordu.

"Daha önemli bir işim çıktı," dedi dizüstü bilgisayarını kapıp dizinin üzerinde kırarken. Parçaları yere atarken şok içinde bakakaldım.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Yavaşça bana dönerken vücudu hareketsiz kaldı. Sert gözleri gözlerime kilitlendiğinde omurgamda bir ürperti oluştu. Gözleri normalde parlak yeşildi ama bu sabah parlıyor gibiydiler.

O sırtınca bir adım geri çekildim. "Evet, aslında.

Yapabilirsin."

Bir anda öne fırladı ve kolumu yakaladı. Çılgılık attım ve onu geri çekmeye çalıştım ama tutuşu kırılmazdı. İnanılmaz derecede güçlüydü.

Ne olduğunu anlayamadan beni yere çekti ve bileğimi ağır masaya kelepçeledi.

"Ne yapıyorsun sen?" Şok içinde metal zincire bakarken ona sordum.

Omuz silkti, sanki bir açıklama yapmaya değmezmişim gibi. "Çok şey biliyorsun, Chloe." Başka bir şey söylemeden gitti ve aşağıya koştu. Birkaç dakika sonra dumanın kokusunu almaya başladım.

Gözlerim sulanıyor ama yaklaşan alevleri görebilmek için onları açmaya zorluyorum. Masanın ayağını tekrar tekrar tekmelerken ucuz halı boyunca yayılmaya başlıyorlar, her vuruş daha da zayıflıyor.

Tam pes etmek üzereydim ki uzaktan bir siren sesi duydum.

Evet!

Ama bina çoktan alevler içinde. İtfaiyecilerin buraya gelmesi, park etmesi, hazırlık yapması ve içeri girmesi en az birkaç dakika sürer. Ve benim birkaç dakikam yok. Buraya geldiklerinde, binaya girseler bile, kül yığınının başka bir şey olmayacağım.

Hayatında hiçbir şey başaramamış bir kül yığını. Alkolik annesi ve onun uyuşturucu bağımlısı erkek arkadaşı tarafından evden atılmış. Okulu hiç bitirememiş. Hiç arkadaşı olmayan. Hiç erkek arkadaşı olmamış. Hiç sevilmemiş. Öpülmemiş bile.

Bakire olarak öleceğim, bir erkeğin sıcak teninin tenime değdiğini ya da güçlü kolların beni sardığını hiç hissetmemiş olacağım.

Yalnız ve korkmuş bir şekilde öleceğim. Hayatımın çoğunu bu şekilde geçirdiğimi düşünürsek, bu oldukça uygun.

Alevler açık kapıya ulaşıyor ve ahşap çerçeveyi yakmaya başlıyor. Bana ulaşmadan önce saniyelerim var, şanslıysam belki bir dakika.

Öleceğimi biliyorum. Bu beni çok etkiliyor ve tam kendime acımak üzereyken gürleyen ayak sesleri duyuyorum.

Sırtım dikleşiyor ve seslenmeye çalışırken gözlerimi zorla açıyorum. Ciğerlerimi dolduran yoğun duman yüzünden kelimeler çıkmıyor. Tek yapabildiğim cesur itfaiyecilerin zamanında gelmesini ummak ve dua etmek.

Alevler alçıpanı aşır odanın içine yayıldı. Yoğun ısıyı hissettiğimde irkiliyorum. Tenim terden kayganlaşıyor ama bu beni serinletmek için hiçbir şey yapmıyor.

Ayak sesleri yükseliyor ve sonra onu görüyorum. *İri yarı*. O kadar iri ki, kasları devasa gövdesine asılı bol itfaiyeci üniformasını zorluyor. Kalın paltosu yuvarlak pazularına yapışıyor ve devasa göğsünü sıkıca sarıyor.

Kask takmıyor ve yüzünü gördüğümde zor yutkunuyorum. Sert, pürüzlü kenarları olan ve kaşlarını çatığında yumuşayan kötü görünümlü bir surat.

Seksi kahverengi gözleri üzerimdeydi.

Alev alev yanan kapı aralığında durup bölgeci kahverengi gözlerini hararetli bir bakışla bana kilitlediğinde içimde bir şeyler cızırdıyor.

Bok gibi görünüyor olmalıyım. Terli, ucuz dolar dükkanı makyajı yüzümden akıyor, saçlarım karmakarışık. Ölüm hala çok ciddi bir olasılıkken şu anda nasıl görüldüğümü düşünmek saçma ama aklımdan geçenlere engel olamıyorum.

Kalın ve güçlü bacaklarının üzerinde odaya giriyor ve önümde diz çöküyor.

"Sensin..." diyor derin ve gür bir sesle, bana hayretle bakarken.

Bana bakışında bir şey var. Sanki beni tanıyor ya da arayıp da bulamadığı bir şeyi ilk kez görüyormuş gibi. Onu daha önce hiç görmediğimi biliyorum. Bunu hatırlamam gerekirdi. Onun gibi birini gördüğünü unutmazsın.

Yavaşça uzanıp yanağımı avuçlarken koca eli titriyor. Onu öpmek için içimde yadsınamaz bir dürtü oluşurken dudaklarımı yalıyorum. Belki sadece ölmeden önce bir erkeğin dudaklarını dudaklarımda hissetmek istiyorum, belki de duman bana halüsinasyon gördürüyor, ama bir şey beni bu adama doğru çekiyor. Güçlü ve inkar edilemez bir şey.

Aç gözleri üzerimde gezinirken vücudum karıncalanıyor. Bileğimdeki kelepçeyi fark ediyor ve bu onu şaşkınlığından kurtarıyor gibi görünüyor.

Homurdanarak kalın masanın ayağına vuruyor ve masa parçalara ayrılıyor. Düşen masayı yakalıyor ve ben şok içinde bakarken odanın diğer ucuna fırlatıyor. *Nasıl bu kadar güçlü olabiliyor?*

O bacağa onlarca kez tekme attım ama bir çentik bile açamadım. *Onun için gevşetmiş olmalıyım.* Ama bu düşünce aklımdan geçerken bile bunun doğru olmadığını biliyorum.

Beni kocaman kollarının arasına alıyor ve ayağa kalkarken göğsüne bastırıyor. Kalbinin karıncalanan bedenime çarptığını hissedebiliyorum.

Bana her zaman sarılmak istediğim gibi sarılırken yüzüne bakıyorum. Hayal ettiğimden çok daha iyi ve biliyorum ki şimdi ölürsem mutlu öleceğim.

Koruyucu kahverengi gözleri benimkilere kilitleniyor ve o ateşli bakışlar bedenimdeki tüm korkuyu alıp götürüyor. Güçlü ve kaslı kolları beni sarıp göğsüne yaslıyor ve o beni böyle tutarken hiçbir şeyin bana zarar veremeyeceğini biliyorum. Buna izin vermez.

"Göz kamaştırıcısın," diye fısıldıyor bana huşu içinde bakarken. "Hayatımda gördüğüm en güzel şeysin."

Eğiliyor ve beni dudaklarımdan usulca öpüyor. Sıcak dilinin kenarı ayrık dudaklarımın arasından kayıyor ve ucu benimkine değdiğinde tüm vücudum eriyor.

Dudakları yumuşak, nazik ve öpücüğü derinleştirebilmesi için çenemi yukarı eğiyorum. Elleri vücudumda sıkılaşıırken ağzımın içinde inliyor. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Ama bunu mahvetmeyi bana bırakın... Ağzımı geri çekiyorum ve öksürmeye başlıyorum.

Seksi kurtarıcım beni daha sıkı tutuyor ve hareket etmeye başlıyor. Ben gözlerimi kapatıp yüzümü göğsüne bastırırken o yanan bir odadan diğerine koşuyor. Alevlere, sıcağa ya da üzerinden atladığı kırık basamaklara değil, onun çarpan kalbine odaklanıyorum.

İnanılmaz derecede hızlı hareket ediyor ve ben daha nefes alamadan dışarıda, sabahın berrak havasındayız. Hava çok taze ve boğazım yanıyor olsa da temiz dağ havasını yudum yudum içiyorum.

Gözlerim sulanıyor ama otoparktaki iş arkadaşlarımla işe geldiklerini görebiliyorum. Bir ambulansın yaklaştığını ve itfaiyecilerin hortumlarını hazırlarken kamyonlarının etrafında koşuşturduklarını görebiliyorum.

"Ethan!" diye bağırır en yaşlı görünen itfaiyeci. "Delirdin mi sen?!?"

Ethan cevap vermiyor. Hayatında gördüğü en muhteşem şeymişim gibi yüzüme bakmakla meşgul. Daha önce hiç kimse bana böyle bakmamıştı ve bir parçam gerçekten yangında ölüp ölmediğimi ve şimdi cennette uyanıp uyanmadığımı merak ediyor.

Ethan beni ambulansa taşıırken hortumlar patlıyor ve itfaiyeciler alevlere yoğun su akışlarıyla saldırmaya başlıyor.

"İçeride miydi?" diye soruyor erkek sağlık görevlisi ambulansın arkasına doğru koşarken. "Onu bana verin."

Beni daha sıkı kavırıyor ve koluma uzanan sağlık görevlisine hırlıyor. "O benim."

Adamın gözleri büyür ve şok içinde geriye sıçrar. Yolcu tarafından bir kadın sağlık görevlisi geliyor. "O," diye homurdanıyor Ethan. "Sen geride dur. Bu benim kızım."

Yemeğinin üzerinde gezinen bir avcı kadar sahiplenici. Gözlerindeki bakış çok ilkel ve vahşi ve buna engel olamadığını biliyorum. Beni böylesine hükmedici ve bölgeci bir şekilde tutmasında vahşi bir şey var ama bu hoşuma gidiyor. Bu adamın benim üzerimde vahşileştiğini görmek beni tahrik ediyor. Biri gibi

Bana bakmak ondaki her türlü medeniyet kırıntısını sildi ve yerine saf ilkel içgüdüyü koydu.

Kadın sağlık görevlisi ambulansın arka kapılarını açarken erkek sağlık görevlisi geri çekiliyor. Ethan beni sedyeye yerleştirirken o da hemen bir oksijen tüpü alıyor.

"Hayır!" diye bağıyor kadın maskeyi bana takmaya gittiğinde. "Ben yapıyorum."

Tam itiraz edecekken, adamın yüzündeki ciddiyeti görünce hemen elini uzatıyor.

Bu kadar iri bir adama göre, maskeyi yüzüme takarken ve ipi başımın etrafına sararken son derece nazik davranıyor.

Önümde diz çökerken usulca "Sadece nefes al," diyor. Tüpü açıyor ve yanan ciğerlerime buz gibi geliyor.

Gözlerimin içine bakıyor ve benimle birlikte derin derin nefes alıp veriyor. O bu kadar yakinken başım dönüyor ama bunun oksijenden mi, duman solumaktan mı yoksa ruhuma bakıyor gibi görünen muhteşem kahverengi gözlerinden mi kaynaklandığından tam olarak emin değilim.

Bu adamdan etkilenmekten fazlası var bende. Daha derine iniyor.

Bu sadece fiziksel bir çekimin cazibesi ya da şehvetin heyecanı değil. Sanki diğer yarım bakıyormuşum gibi. Sanki iki çekirdeğimiz birbirine çekiliyor ve ikimiz de onları durdurmak için çaresiziz.

Ofis sürüngei Andy beni kontrol etmek için yanıma geldi. "İyi misin mavi gözlü?" diye soruyor ambulansın girişinden. Defalarca yapmamasını söylememe rağmen bana hep mavi gözlü diyor ve omuzlarıma dokunuyor.

Ethan kafasını çevirip ona hırlıyor. Gözleri altın renginde parlıyor ve dudaklarını geriye çekip dişlerini gösteriyor.

"Vay canına," diyor Andy, yüzü gömleği kadar beyazlaşırken. Ellerini kaldırarak geri çekiliyor.

Kurtarıcıma döndüğümde sırtıyorum. Kasları gerilmiş ve kendini kontrol altında tutmaya çalışıyormuş gibi ağır ağır nefes alıyor. Vahşi bir hayvana benziyor ama korkmak yerine daha da ilgimi çekiyor.

Uzanıp sert yüzüne dokunduğumda parmaklarım karıncalanıyor. Anında sakinleşiyor ve içindeki canavarı yatıştırabilmeyi seviyorum.

"Onu şimdi kontrol edebilir miyim?" diye sorar erkek sağlık görevlisi.

"Hayır!" Ethan homurdanıyor. Kapıları tutup çarparak kapatıyor ve bizi ambulansın içinde yalnız bırakıyor, tam da istediğim gibi. "Sorun yok," diyor bana daha yumuşak bir sesle. "Benim ilk yardım eğitimim var."

Maskeyi çıkarıyorum ve vücudumu nazikçe kontrol ederken gözlerinin içine bakıyorum. İri elleri şefkatle boynumu incelerken zihnim yarışıyor. "Oradaki öpücük neydi?" Ona sordum.

Gözleri benimkilere dikiliyor ve uzun bir süre birbirimize bakıyoruz.

"Başarabileceğimizden emin değildim," diyor yumuşak bir sesle.

İçimde dönen sıcaklığın bacaklarımın arasına yerleşmesini sağlıyor, "ve dudaklarının tadına bakmadan ölemezdim. Hoşuna gitmedi mi?"

"Hayır," diyorum hemen. "Yani evet. Yani hayır... Soru neydi?"

Eli boynumun arkasına doğru kayıyor ve beni başka bir tat için kendine çekiyor. Dudakları dudaklarıma değerken gözlerim kapanıyor.

"Mmmmm," diye inliyorum ağzım açıldığında ve sıcak dilinin içine kaydığını hissettiğimde. Güçlü eli boynumun arkasına dolanmış, vücudum erirken beni yerimde tutuyor.

Çok erken çekiliyor ve gözlerim yavaşça açılırken dudaklarım hâlâ havada. Vücudum ona daha fazla ihtiyaç duymakla yanıp tutuşuyor.

"Hoşuna gitti mi?" diye soruyor ayrılmış dudaklarıma bakarken. "Asıl soru buydu."

Onun muhteşem kahverengi gözlerine bakarken sertçe yutkunuyorum.

"Emin değilim," diyorum dudaklarımdaki tadı yalarken. "Bir kez daha deneyebilir misin?"

Sırıttıyor ve beni daha derinden öpüyor.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ethan

EŞİMİN TATLI TADI AĞZIMI DOLDURUYOR VE AYIMI TAHRIK EDİYOR. onunla öpüşürken deliriyorum. Dudakları şeftali kadar yumuşak ve tadı daha da güzel.

Sikim hiç bu kadar sert olmamıştı ve geçen her lezzetli saniyede yanıyor. Tek düşünebildiğim, koca sikimi onun daracık küçük amına soktuğumda ne kadar iyi hissedeceğim. Onu bana karşı sıkıca tutarken ve dilimle tatlı ağzını keşfederken ne kadar yumuşak, ıslak ve sıcak olacağını hayal ediyorum.

Bu kızı bulmaktan vazgeçtiğime inanamıyorum. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama ayım haklıydı. Bana attığı onca boku hak etmiştim. Bu kadar muhteşem olacağını bilseydim, ben de eski halimi tokatlar ve onu aramaya devam ederdim.

Ağzından çekildiğimde inliyor ve ona bir kez daha bakmak için arkama yaslanıyorum. Bu tam bir işkence. Onun tadına mı baksam yoksa ona mı baksam bilemiyorum. İkisi de eşit derecede iyi.

Kızımın at kuyruğu şeklinde arkaya doğru toplanmış uzun kahverengi saçları ve şimdiye kadar gördüğüm en canlı mavi gözleri var. Bir melek kadar güzel ve ben hala onun gerçek olduğuna inanamıyorum.

Aylardır ilk defa ayım içimde sakin ve sessiz. O da huşu içinde onu izliyor. Onu taciz etmeye başlaması uzun sürmeyecek.

Amına sahip olmak ve boynuna işaretimi koymak için, ama şimdilik sadece güzelliğinin tadını çıkarıyor, tıpkı benim gibi.

Ellerim hala onun kalın vücudunda ve yakın zamanda hiçbir yere gitmeyecekler. Kıvrımlı vücuduna dokunduktan sonra ellerim bir daha gitmedi. Onları çıkaracak gücü nasıl kazanacağımı bilmiyorum. Ait oldukları yer burası ve telafi etmem gereken çok fazla kayıp zamanım var.

"Ethan." Adımı ilk kez söylerken dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Karşı koyamıyorum. Gülümseyen dudaklarını tekrar öpüyorum ve o ağzımın içinde inleyene ve sertleşmiş aletim kalçamdan aşağıya ön sperm sızdırana kadar dilimi daha derine bastırıyorum.

"Senin adın ne?" Uzaklaştığımda soruyorum. Bilmek istiyorum. "Chloe," dedi. "Chloe Webb."

"Chloe," diye fısıldıyorum, karıncalanan dudaklarımda bıraktığı his hoşuma gidiyor. "Chloe benim dostum."

"Neyiniz?" diye soruyor kıkırdarak.

"Hiçbir şey," diye fısıldadım. "O konuya sonra geleceğiz."

Ambulansın kapısına vuruluyor ve homurdanarak kapıyı itip açıyorum. Eğer ona mavi gözlü diyen o pislikse başım ciddi bir belaya girecek. Kızıma bakışı hoşuma gitmemiştir ve eğer yine mülkümün etrafında dolanmaya başladıysa, lanet olası boğazını parçalamak zorunda kalacağım.

Şef'in orada dikildiğini görünce şaşkınlıkla "Oh," diyorum. "Merhaba, Blake." Bana bakıyor ve sonra Chloe'ye bakıyor. Ayım guruldamaya ve içimde volta atmaya başlıyor. İtfaiye şefi ve iyi bir arkadaş olmasına rağmen Blake'in ona bakmasından hoşlanmıyor. Dürüst olmak gerekirse, ben de hoşlanmıyorum, ama bana dünyadaki en yakın insanlardan biriyle kavga başlatacak değilim

masum bir bakışla.

Blake bana dönerken, "Görüyorum ki ayınız aradığınızı bulmuş," diyor.

Başımı salladım. "O yaptı. Ve ihtiyacım olanı buldum."

Tuzlu ve biberli sakalıyla çenesini ovuştururken yüzümü inceliyor. "Güzel. Yangın söndü ve yakında taşınıyoruz. Rylan ve Carter binanın güvenliğini sağlamak üzere."

"Pekala."

"Peki ya o?" diye sorar. "Bayan, daha fazla test yaptırmak için hastaneye gitmek ister misiniz?"

"Onu çoktan kontrol ettim," diye çıkışıyorum. Onunla konuşmasında hoşuma gitmeyen bir şeyler var. Hayatımda daha önce hiçbir şeyi bu kadar sahiplenmemiştim ama ona yaklaşan, onunla konuşan, hatta ona bakan biri beni uçurumdan aşağı yuvarlıyor. Kontrol edemiyorum. "O iyi ve benimle kalıyor."

Blake'in gözleri tekrar benimkilere takıldığında sertleşiyor. İçindeki kutup ayısının sesimin tonuna sinirlendiğini hissedebiliyorum ve biraz daha ağır nefes almaya başlıyor.

"Ona sordum," diye yanıtlıyor ses tonunda bir uyarıyla. Sorun da bu zaten. Onunla konuşmasından hoşlanmıyorum.

"Sorun yok," diyor Chloe. Sesinin tatlı meleksi tınısı beni rahatlatıyor ve neden en eski ve en yakın arkadaşımın kavga etmeye hazır olduğumu düşünerek derin bir nefes alıyorum. "Kendimi iyi hissediyorum. Bir süre Ethan'la kalabilirim."

Blake derin bir nefes alır ve başını sallar. "Tamam. On dakika içinde kamyonunda ol."

Kapıyı kapatıyor ve ben bir kez daha onun üzerindeyim, onu öpüyorum ve onu benim yapıyorum.

"Gitmemiz gerekmiyor mu?" diye soruyor sonsuza kadar öpüştükten sonra. Sikim ağrıyor ve taşaklarım o kadar dolu ve ağır ki, yakında biraz rahatlamazsam patlayacakmış gibi hissediyorum.

Bu bir işkence, ama ellerimi ve dudaklarımı ondan ayırıp onu kamyonu taşıyorum.

"Hey, mavi gözlü," diyor o küçük hıyar dışarıda yanından geçerken. "Nereye gidiyorsun? Takılmak ister misin?"

Kolum dışarı fırlıyor ve onu boynundan yakalıyorum. Elleri bileğime doğru havalanıyor ama mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde alana kadar bırakmayacağım.

"O artık *benim* kızım," diye tıslıyorum yüzüne. "Ona dokunursan elini alırım. Ona bakarsan gözlerini alırım. Onunla konuşursan hayatını alırım. Anladın mı beni?"

Cevap vermek için ağzını açtığında yüzü morarıyor ama ağzından hiçbir şey çıkmıyor. Kelimeleri boğarak çıkarıyorum.

"Yap. Sen. Anlıyor. Beni?" Homurdanıyorum.

Elinden geldiğince başını aşağı yukarı sallıyor. "Güzel."

Onu geri fırlatıyorum ve panik içinde nefes nefese kalırken park halindeki bir arabaya çarpıyor. Şirketindeki herkes bana bakıyor.

Şok, ama memnunum. Hepsinin benim bölgeme adım atmaya kalktıklarında ne olacağını bilmelerini istiyorum. Ve Chloe artık benim bölgem.

İtfaiye aracına tutunup Chloe'yi göğsüme bastırarak çatıya tırmanırken Rylan'ın, "Sanırım o da Mate takımında," dediğini duyuyorum.

Sanırım öyleyim.

Carter kamyonu çalıştırdı ve altımızda gürlemeye başladı. Park yerinden çıkıyor ve Chloe korkuyla etrafına bakınırken bana tutunuyor.

"Korkma, seftaliler. Ben sana sahibim. Her zaman yanımda olacaksın."

Kamyon yola dönerken o da sakinleşiyor. Onu kucağıma çekiyorum ve uzakta küçülen yanmış binaya bakarken ona sıkıca sarılıyorum.

Ona milyonlarca sorum var ama çok şey yaşadı ve onu daha fazla sıkıntıya sokmak istemiyorum. Ama cevabını bilmem gereken bir soru var.

"Seni masaya kim kelepçeledi?"

Cevabı beklerken kanım kaynıyor ve ayım diken üstünde. Sorumlu her kimse onun canını alacağım. Onların *sonunu* getireceğim.

Düşündükçe ellerimi yumruk yapıyorum ve çenemi sıkıyorum.

Şefkatli mavi gözleriyle bana bakıyor ve içimdeki öfke o an için yatışıyor. Kahverengi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyorum ve gülümsemeye zorluyorum. "Sorun değil. Bana anlatabilirsin. Artık seni koruyacağım Chloe. Ben senin tarafındayım."

Derin bir nefes alıyor ve bana inandığını biliyorum. "Patronumdu. Aylwin Kirk."

Ayım, göğsümde titreştiğini hissettiğim alçak bir hırıltı çıkarıyor.

O da bunu hissetmiş olmalı çünkü gözlerinin şaşkınlıkla kısıldığını görüyorum.

"Neden seni öldürmeye çalışıyordu?" İçimde biriken öfkenin yoğunluğu yüzünden zar zor konuşabiliyorum. Bu Aylwin Kirk'ü bulmalı ve ona boz ayımın ne kadar vahşi olabileceğini göstermeliyim.

Ama bu, dışarıdaki sürüngenini hizaya sokmak kadar kolay olmayacak.

Çok daha zor olacak. Ve çok daha ölümcül.

Çünkü o yanan binada tanıdığım tek koku Chloe'nin kokusu değildi. Çok daha uğursuz bir şeyin kokusu da etrafta dönüyordu.

"Bilmiyorum," diyor. "Beni kelepçeledi ve ölüme terk etti." O bunları düşünürken ben ona daha sıkı sarılıyorum.

Güneş yukarıdan sıcaklığını üzerimize yıkarken sessiz dağ yolunda ilerliyoruz.

"Bir suç örgütü yönettiğinden oldukça eminim. FBI dün ofisindeydi, belki de yarım kalmış işleri tamamlamaya çalışıyordu? Sanırım ben de onlardan biriydim."

"Bu Aylwin Kirk'ü nerede bulabilirim?"

Sulu gözlerle bana bakarken başını sallıyor. "Onu bulmaya gitme. *Lütfen*. Sadece burada benimle kal. Sana zarar gelmesini istemiyorum."

Alnından öpüyorum ve bunun peşini bırakamayacağımı bilmeme rağmen başımı sallıyorum. Eşimi öldürmeye çalıştı ve ben bunun peşini bırakamam. Onun hayatına son vererek bunu düzeltmeliyim.

Ama bu kolay olmayacak.

Aldığım koku, Aylwin Kirk'ün kokusu, bir ejderha değiştiricinin kokusuydu.

Ve o piçler *her zaman* mücadele ederler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ethan

CHLOE'YI BIRAKTIĞIMDA SAHIPLENICI AYIM KULAĞIMDA HIRLIYORDU.

O

Bir saniyeliğine bile olsa onu terk ettiğim için nefret ediyor.

Hayır! Geri dön. Tut onu. Ona sahip çık!

Kafesteki çılgın bir hayvan gibi volta atıyor, hırlıyor ve bana ne kadar kızgın olduğunu belli ediyor.

Onu işaretle. Şimdi!

Kelimelerle konuşmuyor ama niyeti *çok* açık. Ben her zaman onun ne istediğini biliyor gibiyim ve onun tek istediği de o.

"Seni anlıyorum dostum," diye fısıldıyorum kamyonun önüne doğru aceleyle ilerlerken ve sürücü tarafının üstündeki tavana diz çökerken. "Ben de onun yanında olmayı seviyorum."

Bir elimle acil durum lambalarını tutup eğildiğimde hala sessiz dağ yollarında ilerliyoruz.

"Oh kahretsin!" Carter aniden penceresinde beni görünce bağırıyor. Kamyonu bir saniyeliğine döndürüyor ve Chloe'nin iyi olup olmadığını görmek için hemen kafamı geriye atıyorum. Onu bırakmaktan gerçekten nefret ediyorum, özellikle de hareket halindeki bir itfaiye aracının çatısında, ama o iyi. Çatı girintisindeki merdivenin yanına sıkışmış durumda, bu yüzden onu düşürmek için bir savrulmadan çok daha fazlası gerekecek.

"Bizi evime bırakır mısın Carter?" Ona söyledim.

Blake yolcu koltuğunda başını sallıyor. "Bugün iş günü Ethan."

"Bugün izinliyim."

Şef kızgın görünüyor ama bunun izin aldığım için olmadığını biliyorum. Sanırım istasyonda çalıştığım üç yıl boyunca belki bir gün izin almışımıdır. Ve beni bir yangın için çağırdığında, izinli olsam da olmasam da yardım etmek için orada olacağımı biliyor. Orada ona böyle çıkmıştım.

"Kafanı kopardığım için özür dilerim," diyorum ve o da derin bir iç çekiyor.

"Sorun değil," diye homurdanıyor. "Şu anda elinden bir şey gelmediğini biliyorum. Boynunda bir iz olmadığı için ayın eşini daha fazla sahipleniyor ama bir daha bana böyle hırlarsan kafanı gerçekten koparırım. Anladın mı?"

Carter, ben kafasının arkasına bir tokat atana kadar

kıs kıs gülüyor. Blake'e "Anladım Şef," diyorum.

Başını sallar ve Carter'a döner. "Onları onun evine bırak ki kız arkadaşını işaretleyebilsin ve hepimiz normale dönebilelim."

"Teşekkürler, Şef." Kendimi toparlıyorum ve Chloe'ye bakmak için dönüyorum. Kahverengi saçları rüzgârda dalgalanırken ve çarpıcı yüzünde utangaç bir gülümsemeyle orada oturduğunu gördüğümde, her şeyin bir daha asla normale dönmeyeceğini biliyorum. En azından benim için.

Her şeyi değiştirdi. Zaten takıntılıyım.

Ona doğru yürürken yüzünün ve vücudunun her santimini inceliyorum. Dumandan gözleri yaşardığı için göz makyajı yuvarlak yanaklarında siyah bir karmaşa yaratmış ama bunun ötesindeki güzelliği görebiliyorum. Nefes kesici yüz hatlarını mahveden makyajsız, doğal halini görmek için sabırsızlanıyorum.

Rüzgâr saçlarını dans ettiriyor ve ben ona yaklaştıkça enerjiyle canlanıyor gibi görünüyor. Tanrım, sadece ellerimi içine sokmak ve hala kaya gibi sert horozumu onun dar küçük amına sokarken onu tutmak istiyorum.

Onunla yapmak istediğim tüm kirli şeyleri düşünürken ayım içimde inliyor. Onu her pozisyonda almak istiyorum. Kulak zarımı patlatacak kadar yüksek sesle çığlık atmasını istiyorum. Sıcak spermлерimin her damlasını onun küçük amcığına pompalamak istiyorum, ta ki rahmi içinde büyüyen bebeğimle birlikte tohumumla sıırıslıkla olana kadar.

Arkasına tekrar oturduğumda "Eve gitmeliyim," diyor.

Kalbim neredeyse onun sözlerinden kırılacak. Aslında fiziksel olarak acıyor.

"Hayır," diyorum kollarımı ona dolayarak ve onu güvende tutabileceğim göğsüme geri çekerek. "Benimle kalıyorsun."

"Ama yük olacağım."

Yavaşça çenesini tutuyorum ve gözlerimin içine bakana kadar yüzünü çeviriyorum. "Bana asla yük olmayacaksın. Anladın mı?"

Başını sallıyor ve o büyüleyici mavi gözler bana bakarken tüm bedenimin titrediğini hissediyorum.

"Benim evime geliyorsun," diyorum hiçbir amaya yer bırakmayan buyurgan bir sesle. "Bu Aylwin denen adam gelip seni alabilir ve ben bunun olmasına izin veremem. Sana göz kulak olabileceğim evimde kalmanı istiyorum. Benimle kalacaksın ve ben seni güvende tutacağım."

Kucağıma biraz daha yaklaşıyor ve ona ne kadar iyi bakacağımı bilmesini sağlamak için büyük kollarımı onun etrafında sıkıyorum.

"Ama ne kadar süre için?" diye soruyor sesinde bir parça endişeyle. "Sonsuza kadar senin evinde kalamam."

Yapabilir ve yapacak da. Henüz bilmiyor ama asla gitmeyecek. Buna izin veremem. Eşimin yanında iki bin kiloluk tüylü koruması olmadan ve ona göz kulak olmadan dünyaya gitmesine izin vermem mümkün değil. O benim ve ayım için dünyadaki en değerli şey ve ne kadar sahiplenici bir çift olduğumuzu öğrenecek.

Parmaklarımı saçlarında gezdirip kafa derisine masaj yaparken ona "Hiçbir şey için endişelenme," diye fısıldıyorum. "Sadece arkana yaslan, rahatla, dağ manzarasının tadını çıkar ve seninle gerektiği gibi ilgileneceğimi bil."

İç geçiriyor ve uzaktaki büyüleyici dağlara bakarken içimde eriyor. Sikim hâlâ taş gibi sert ve pantolonumun içinde kudurmuş durumda -bu canavarın bir daha yumuşayıp yumuşamayacağından emin değilim- ve Chloe sırtını ona dayadığında küçük bir inilti çıkarıyor. Aletimin ne kadar kalın ve sert olduğunu hissettiğinde sinirlenmiyor ya da kollarımdan fırlamıyor. Chloe fark etmemiş gibi davranıyor ve ona bastırmaya devam ediyor, bu da ayımı çıldırtıyor. Lanet olsun, bu beni de çıldırtıyor. Taze bir pre-cum akışı uçtan sızıyor ve kalın damarlı shaftımdan aşağı damlıyor. Neyse ki itfaiyeci pantolonumdan sızıp onu ıslatmayacak.

O sikime bastırırken, biraz rahatlamaya ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmeye başladım. Taşaklarım ağrıyor ve o kadar dolu ki patlayacakmış gibi hissediyorum.

Nefis kokusu burnumda dönüyor ve başımı döndürüyor ve avuçlarımdaki altındaki kıvrımlarını hissetmek sadece... lanet... orada

Bunu tarif edecek kelime yok. Saf cennet.

"Seninle kalmamın bir sakıncası yok değil mi?" diye soruyor küçük, ürkek bir sesle ve bu da doğrudan sikime bir sarsıntı gönderiyor. "Daha yeni tanıştık."

Ona arkadaş olduğumuzu ve yeni tanışmış olmamıza rağmen onu çok yakından tanıyormuşum gibi hissettiğimi nasıl söyleyebilirim? Ona benim olduğunu ve gitmesine asla izin vermeyeceğimi nasıl söyleyebilirim?

"İlk görüşte aşka inanır mısın Chloe?"

Kıkırdıyor ve sonra ciddi olup olmadığımı görmek için arkasını dönüyor. Ciddiyim.

"İlk görüşte aşk mı?" diyor bana şaşkınlıkla bakarken. "Şu anda aynaya bakmaya korkuyorum. Saçımda kül var, sigara kokuyorum, rimelim berbat olmalı, saçım bir kabus. Senin neyin var ki buna aşık olabiliyorsun?"

"Senin neyin var ki ne kadar mükemmel olduğunu göremiyorsun?"

Gülüyor ve sonra başını sallayarak geri dönüyor. "Sanırım çok fazla duman soludun."

Ona daha da sıkı sarılıyorum ve başının üstünü öpüyorum. "Sanırım hayatımda ilk kez sonunda uyandım."

Carter itfaiye aracını benim sokağıma çeviriyor ve benim yerime geçmesi uzun sürmeyecek. Ayım etrafta dolaşmaya devam ediyor ve hala rahatlayamıyor. Nasıl hissettiğini biliyorum. Kararsızım.

Nefes almaya ihtiyacım olduğu gibi bu ejderha şekil değiştireni avlayıp öldürmeye de ihtiyacım *var*. Eşime yönelik her türlü tehdit derhal ortadan kaldırılmalı ama damarlarımda dolaşan başka bir ihtiyaç daha var.

Onun genç ve olgun vücudunu keşfetmeli ve her santimini sahiplenmeliyim. I

amında sikime ve boynunda işaretime *ihtiyacı var*.

İtfaiye aracı evimin önünde durdu. Göl kenarında, dağlara bakan ve uzun ağaçlarla çevrili bir ev. Her zaman sevmişimdir ama şimdi yeni eleştirel gözlerle bakıyorum. Çok küçük. Sadece bir banyosu var. Chloe'nin burada mutlu olamayacağından korkuyorum.

"Bu senin evin mi?" diyor daha iyi görebilmek için eğilirken. Sırtı sert sikimden ayrılıyor ve neredeyse onu tutup tekrar üzerine çekiyorum. Kendimi durdurmak için ellerimi yumruk haline getiriyorum.

"Evet. Beğendin mi?"

Cevabını beklerken nefes alamıyorum.

"Bayıldım. Çok şirin."

O kadar rahatladım ki, kamyonundan inmesine yardım ederken yüzümdeki aptal gülümsemeyi silemiyorum.

Çocuklar kafalarını pencereden çıkarıyorlar ve neredeyse eşime bakmamaları için onlara hırlayacağım ama kendimi tutuyorum. Onun benim eşim olduğunu ve yasak bölge olduğunu biliyorlar. Beni o alanda test etmemeleri gerektiğini bilecek kadar akıllılar. Bunu biliyorum ama yine de beni ele geçiren bu yeni sahiplenme duygularıyla başa çıkmayı öğreniyorum.

Westin gülümseyerek, "Takım Arkadaşı için bir tane daha," diyor. "Artık tek başınasın, Carter."

Carter başını sallıyor. "Bu da çok yazık. Büyük bir potansiyeli vardı."

İtfaiye aracı dönmeye başlar ve Chloe onlara el sallar. "Her şey için teşekkürler çocuklar."

Blake ona el sallarken, "Sorun değil," diyor. "Sen sadece oğlumuza göz kulak ol. Ve arada bir temiz hava almak için yukarı çıktığından emin ol."

Kamyon yoldan aşağı yuvarlandı ve sonunda yalnız kaldık.

"Temiz hava almak için yukarı gelmekle ne demek istedi?" diye soruyor gözlerinde bir parıltıyla.

Omuz silkiyorum. "Kim bilir?"

Ama ben biliyorum. Ve yakında öğrenecek.

Eve giriyoruz ve o evimin etrafında dolaşırken ben kapıyı arkamızdan kilitliyorum. Elimde olsa birkaç tahta, bir çekiç ve birkaç çivi alıp ona barikat kurardım, böylece asla dışarı çıkamazdı, ama onu çok fazla korkutmak istemiyorum.

Tüm içgüdülerim onu burada tutmam için beni zorluyor, bana *yalvarıyor*. Bu benim yeni bir yanımdır. Kontrol edip edemeyeceğimi bilmediğim karanlık, sahiplenici bir yanımdır.

Yatak odama bakıyor ve tüm vücudum ağrıyor.

Sanırım ne kadar kontrol sahibi olduğumu öğrenmek üzereyim.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Chloe

BU HAYATIMIN EN İYİ SICAK DUŞU. KÜÇÜK BİR INILTI ÇIKARDIM. gözlerimi kapatıp suyun yüzümü yıkamasına izin verdim.

Çok iyi hissettiriyor ama suya uzun süre konsantre olamıyorum. Ethan diğer odadayken olmaz. Bana nasıl baktığını düşünmeden edemiyorum ve buraya gelip beni kızaran yanaklarımdan başka bir şey giymemiş halde görmesini hayal ediyorum.

Klitorisim zonkluyor ve amım ihtiyaçtan ağrıyor.

Yapma... Kendimi uyarıyorum.

Ama elim beni dinlemiyor. Islak karnımdan aşağı kayıyor ve parmaklarım ıslak kıvrımlarımda kayarken bir inilti yutuyorum. Bu kötü bir fikir. Ethan hemen dışarıda.

Durmam gerektiğini biliyorum ama kendimi durduramıyorum. Elimde değil. Amım *yanıyor*.

Belki de sabununun kokusundan ya da birkaç saat önce tam da bu noktada onun büyük seksi vücudunun çıplak olduğunu bilmekten. Ya da belki de çok yakında olduğunu bilmektir, ama parmak ucum klitorisimi ovmaya başladığında, bu bastırılmış cinsel arzunun bir kısmını orgazmla serbest bırakana kadar duramayacağımı biliyorum.

Alnım soğuk fayanslara bastırılmış ve tıkanmış klitorisimi küçük daireler çizerek ovarken ağzım sonuna kadar açık. Hala ne kadar sert olduğunu hissedebiliyorum

Aleti sırtıma bastırıyordu. Hissettiğim kadar uzun ve kalın olup olmadığını görmek için arkamı dönüp çıkarmak istedim.

Ne yapıyorsun kızım?

Kahretsin... Daha önce hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Hiç.

Ben böyle şeyler yapmam. Bu ben değilim. Kendine neredeyse hiç dokunmamış bir bakireyim ve şimdi bir yabancının duşunda mastürbasyon yapıyorum. Bana ne oldu böyle?

Ne kadar ıslak olduğumu hissetmek için parmak uçlarımı deliğime kaydırduğımda bacaklarımın arasındaki zonklama yoğunlaşıyor. Acaba Ethan çıplak vücudumu begenecek mi? Acaba bakire olmama aldırır mı? Daha önce başka bir erkek tarafından hiç dokunulmamış olmama aldırır mı?

Onu düşünmeden duramıyorum. Güneşin dünyayı çekmesi gibi kendimi ona doğru çekildiğimi hissediyorum. O artık benim dünyam ve ben bunu anlamıyorum. Bunların hiçbirini anlamıyorum.

"*Oh, kahretsin,*" diye inliyorum klitorisime dönerken. Bunun yerine Ethan'ın parmakları olduğunu hayal ediyorum, ne kadar yumuşak ve ıslak olduğumu hissediyorum, onu ne kadar istediğimi hissediyorum.

Seksi bir itfaiyeci hayatımı kurtardı. Tabii ki ona aşık oldum. Her normal kız hoşlanırdı. Ama bu normal mi? Bunun normal olup olmadığını bilmiyorum.

Duş kabininin camındaki buharı siliyorum ve banyoya bakıyorum. Her yerde ondan izler var. Havlusu kapının arkasında asılı. Tıraş bıçağı. Diş fırçası. Seksi dudaklarının fırçanın etrafına dolandığını hayal ediyorum ve içimdeki sıcaklık arttıkça kendimi daha sert ovmaya başlıyorum.

Bu kadar tahrik olmasaydım gülerdim. Bu çok saçma. Lanet bir diş fırçasına mastürbasyon yapıyorum.

Siktir... Bu adam olmadan nasıl devam edebilirim?

Şimdi burada onunla kalmama izin veriyor, ama bu gecedен sonra ne olacak? Ya Bay Kirk'ü bulup tutuklarsa? Sonra ne olacak? Yalnız, acınası daireme ve üzücü küçük hayatıma geri mi döneceğim? İşsiz, arkadaşsız, parasız, erkeksiz? Gidemem. Burada kalmak istiyorum. Sonsuza kadar.

İstediğim şey bu. Ethan'ı istiyorum. Onun olmak istiyorum.

Alt dudağımı ısıriyorum ve burada kalmayı ve onunla bir hayat kurmayı hayal ederken artan sıklık ve güçle gelen inlemelerle savaşıyorum. Karnımın onun çocuğuyla büyüdüğünü hayal ederken daha sert ve daha hızlı ovuyorum. Onun kaslı kollarında bir bebek görüyorum. Birlikte kurduğumuz hayatı gördükçe yüzünde bir gülümseme.

Üstüme tırmanıp sert aletini yanan amıma sokarken tutku ve enerji dolu geceleri hayal ediyorum ve bu beni azdırıyor. Büyük bir zaman.

Sıcaklık, her saniye daha da yoğunlaşan şiddetli dalgalar halinde içimde çiçek açıyor. Klitorisimi ovmaya devam ederken ve dışarı çıkmak için çaresiz çığlıklara karşı savaşıırken tüm vücudum serbest bırakma ihtiyacıyla gergin.

Bir çığlıkla orgazm içimi parçalıyor ve beni titreyen çekirdeğime kadar sarsıyor. Soğuk fayanslara çarpıyorum ve vücudum titreyip elimin etrafında kıvranırken nefes nefese kalıyorum. Titreyen bedenime amansız sıcak su yağarken bacaklarım kasılıyor ve gözlerim kapanıyor.

Ağır ağır nefes alıyor ve yüksek sesle ağladığımı fark ettiğimde kendimi toparlamaya çalışıyorum. *Hayır!* Ne kadar yüksek sesle bağırıyordum? Duydu mu?

Acaba beni duşta mastürbasyon yaparken duydu mu diye paniklemeye başladım.

Deli olduğumu düşünecek. Beni kapı dışarı edecek.

Sana bunun kötü bir fikir olduğunu söylemiştim! Neden dinlemedin?!?

Kapıya bakarken göğsüm sinirden sıkışıyor. Kapı aniden açılıyor ve Ethan yüzünde sanki bana sahipmiş gibi sahiplenici bir ifadeyle, utanmaz ve baskın bir şekilde banyoya dalıyor.

"Burada ne yapıyorsun?!?" Ellerimle mahrem yerlerimi hızla kapatırken bağırıyorum. Duşun buharı camı buğulandırıyor, bu da kalın kıvrımlı silüetim dışında her şeyi ondan gizlemeli.

"Ağladığımı duydum," diyor sert bir sesle. Klitorisimi titreten bir titreme daha gönderiyor ve gözleri üzerimdeyken amım tekrar ağrımaya başlıyor.

Cam kapıya tutunuyorum ve başımı dışarı çıkaracak kadar açıyorum.

"Ağlamıyordum," diye yalan söyledim. "Bir çığlıktı. Neredeyse kayıyordum."

Orada durup utanmadan sisli camdan vücuduma bakıyor ve küçük bir parçam sisli olmamasını, böylece her şeyi görebilmesini diliyor.

"Peki, biraz yalnız kalabilir miyim?" Ona soruyorum.

Ondan gerçekten istediğim şeyi neden isteyemediğimi bilmiyorum, ama bu hiçbir zaman ben olmadım. Vücuduma karşı her zaman utangaç oldum ve cinsel ihtiyaçlarım konusunda hiçbir zaman doğrudan ya da agresif olmadım. Korkak evet, ama doğrudan hayır.

Cevabını beklerken gözlerim iri ve sert vücudunda geziniyor ve büyük sikişin sert ve uzun hatlarını gördüğümde neredeyse nefesim kesiliyor. Yapışıyor

Kalın kumaşı yırtmak üzereymiş gibi kot pantolonunun iç kısmına doğru. Benim için mi böyle sertleşti?

Gözlerimi ondan alamıyorum. Ayrılan dudaklarımdan derin bir inilti daha dökülürken ağzım sulanıyor.

Ethan burnunu kaldırır ve derin derin içine çeker. Sevdiği bir şeyin kokusunu aldığı anda kahverengi gözleri parlıyor.

"Ayağının kaydığını sanmıyorum," diyor tüm özgüveniyle bana doğru yürümeye başlarken. "Sanırım kendine dokunuyordun."

Önümde durduğunda yutkunuyorum. Bu adam *devasa*. Üzerimde yükseliyor ve beni çok küçük hissettiriyor, ki bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim. Bu çok tahrik edici. Büyük ayaklarından, bir şekilde inanılmaz seksi görünen dağınık kahverengi saçlarına kadar onunla ilgili her şey tahrik edici.

"Duşumda kendine mi dokunuyordun, şeftaliler?"

Onun aç bakışları altında hareket edemiyorum. Bu büyücü tarafından hipnotize edilmiş bir kobra gibiyim. Gitmesi için çılgılık atmıyorum. Duş kapısını kapatmıyorum. Tek yaptığım ona bakarken derin derin nefes almak.

"Bana gerçeği söyleyebilirsin," diyor. "Kızmayacağım. Benim duşumda o küçük, yumuşak amcığına dokunuyor muydun?"

Nereden bildi? O kadar sesli miydim?

Nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum ama ona yalan söylemek de istemiyorum.

"Evet." Kelime kendiliğinden çıktı. Ben söylemedim. İçimde derinlerde bir şey söyledi.

Hararetli gözleri benimkileri hiç bırakmıyor. "Bir daha asla kendine dokunmak zorunda değilsin. Bu senin eşinin işi."

Zar zor konuşabiliyorum. "Benim... dostum...?"

Büyük eliyle kapıyı tutuyor ve çekerek açıyor.

Duşun köşesine doğru geri çekilip üzerimi örtmeye çalışırken nefes nefese kalıyorum.

Tüm kıvrımlarımla ve sadece iki küçük elimle hepsini örtmek çok zor.

Büyük kalçalarımı görünce çenesi geriliyor.

"Kendini benden saklamak zorunda değilsin," diyor sesinde alçak bir hırıltıyla. "Vücudun benim gözlerim için yaratılmış."

Ağzım açılıyor ama o duşa giyinik girerken ağzımdan hiçbir şey çıkmıyor. Su, dar siyah tişörtüne ve solmuş kot pantolonuna dökülüyor ama fark etmiyor gibi görünüyor ya da fark etse bile hiç umursamıyor.

Yavaşça bana doğru uzanıp bileğimi tutarken gözlerimiz birbirine kilitleniyor.

Elimi nazikçe göğsümden çekerken tüm vücudum karıncalanıyor. Çıplak göğüslerim aşağı yuvarlanıyor ve onlara bakarken inliyor. Tanrım, meme uçlarım çok sert. Onun seksi bakışları yüzünden ağrıyorlar. Ne kadar sert olduklarını görüyor ve nefesini içine çekip tutuyor.

Elimi amımı örttüğü yerden kaldıran benim. Beni ne kadar ıslattığını görmesini istiyorum.

Gözlerini çıplak göğüslerimden ayırıp leğen kemiğimin üzerindeki yumuşak buklelere ve altındaki zonklayan am dudaklarına bakarken gözleri ihtiyaçla kararıyor.

Su onu sırlıslam ediyor. Saçları ıslak, ama bir şekilde daha da iyi görünüyor. Onun için sakladığım amcığa bakarken su yüzünden ve baştan çıkarıcı dudaklarından akıyor.

"Vücudun çok güzel," diyor içimi titreten derin bir sesle. "Eşimin kıvrımları olacağını biliyordum."

Neden bana sürekli dostum deyip duruyor bilmiyorum ama hoşuma gidiyor.

Neredeyse gözlerinin üzerimde olmasından hoşlandığımı kadar.

İri elleri yukarı kalkıyor ve ıslak, çıplak göğüslerimi avuçluyor ve başparmaklarını meme uçlarıma sürterek onları daha da sertleştiriyor. Kalbim küt küt atıyor ve onun gözleri ve elleri üzerimdeyken doğru düzgün düşünemiyor gibiyim.

"Seksi dudaklarından çıkan o çığlık," diye homurdanıyor. "Boşaldın mı?"

Koyu renk gözlerine bakarken başımı aşağı yukarı sallıyorum. "Evet."

Dizlerinin üzerine çöküyor ve ben nefes nefese kalıyorum. Bana bakarken gömleği ve kot pantolonu tamamen ıslanmıştı.

"Benim evimdesin ve o küçük seksi ağzından çıkacak inlemelerin sebebi ben olacağım. Anladın mı?"

Başımı salladım.

İri elleriyle bacaklarımı kavırıyor, beni kaldırıyor ve kalın kalçalarımı yuvarlak omuzlarının üzerine atıyor. Nefes alamıyorum. Çıplak amım yüzünün önünde açılmıştı.

Uzun bir süre ona bakar ve sonra yumuşak bir öpücük verir.

Dudakları bedenimde şimşekler çaktırıyorsa. Dalıp beni *yuttuğunda* ancak kendime gelebildim.

Yavaş ya da şefkatli başlamıyor, sanki yaşamak için saniyeleri varmış gibi amımı yiyor. Sıcak ve görkemli dili kıvrımlarımdan geçip deliğimin derinliklerine doğru ilerlerken öncekinden daha da yüksek sesle haykırıyorum. Dudakları amımın etrafını sarıyor.

Sırtım soğuk fayanslara yaslanırken ve ağzımdan iniltiiler çıkarken şişmiş klitorisimi acımasızca emiyor.

Ağır ağır nefes alıyorum ve onun güzel vücuduna bakarken her dayanılmaz anı seviyorum. Islak gömleği sırtına yapışmış ve yüzünü titreyen bacaklarımın arasına gömerken her sıkı kasın dalgalandığını ve sıkıldığını görebiliyorum.

Orgazm öncekinden daha da hızlı bir şekilde geliyor. Tüm vücudum yanarken ciğerlerimden kopan çığlık sağır edici. Kıkımdaki tutuşu sıkılaşıyor ve ben onun acımasız ağzını bakire kremimle kaplarken dili daha da hızlı hareket ediyor.

Başımın arkası sert fayansa bastırılıyor ve ben inliyorum, sızlanıyorum, o devam ettikçe nefesim kesiliyor, devam ediyor, devam ediyor...

...bana birbiri ardına sert orgazmlar yaşıyor... Ta ki ben onun ellerinde macun olana kadar...

ALTINCI BÖLÜM

Ethan

BU KÜÇÜK AMCIK ÇOK TATLI. BAKIRE OLMALI.

Son orgazmdan sonra vücudu hâlâ titriyor ama onu yemeden duramıyorum. Gitmeye hazır değilim ve o bu tatlı şurubu akıtmaya devam ettiği sürece burada kalıp içmeye devam edeceğim.

Bacakları omuzlarımın üzerinde titriyor ve sık sık, doğru noktaya vurduğumda kalın kalçaları başımın etrafında kenetleniyor. O hayal edilebilecek en seksi inlemeleri ve çığlıkları atarken avuçlarım onun yumuşak kık yanaklarını kavırıyor. Çok sertleştim ve adımı her inlediğinde, neredeyse lanet bir genç gibi pantolonuma boşalıyorum.

Duştan gelen su kıyafetlerimi sıırıslıkla etti ve bu lezzetli yerden bir saniyeliğine bile ayrılabilsem her şeyi çıkarırdım ama yapamıyorum.

Küçük ateşli amının ne kadar pembe olduğunu görmek için başımı geri çekiyorum. "*Siktir*," diye inliyorum. Pembenin bu tonunun var olduğunu bilmiyordum. Başparmağımı yumuşak kıvrımlarında gezdiriyorum ve sonra ona bakarken klitorisini sıkı daireler çizerek ovuyorum.

Olgun genç göğüsleri başımın üzerinde sallanıyor, en davetkâr şekilde sallanıyor ve zıplıyor. Sert meme uçları neredeyse ıslak amcığı kadar pembe ve ağzım her santimini tatma ihtiyacıyla sulanıyor. Ama her seferinde bir şey. Açılmış amı yüzümün önünde ve henüz devam etmeye hazır değilim.

Başımı yumuşak kalçalarının arasına daldırıyorum ve dilimle küçük kıvrımını kızdırıyorum. Parmakları ıslak saçlarıma kayıyor ve avuç avuç tutuyor. Bir başka ılık meyve suyu fışkırıyor ve açgözlülükle yalayıp dudaklarıma ve çeneme yayıyorum. Günlerce onun tadına bakmak istiyorum. Etrafta dolaşmak ve gittiğim her yerde onun amını koklamak istiyorum.

Klitorisini tekrar emdiğimde küçük titremeleri şiddetli sarsıntılara dönüşüyor. Sırtını fayanslardan kaldırıyor ve sonra adımı haykırırken fayanslara geri çarpıyor. "*Siktir, Ethan!*" Kenardan uçarken onu daha sert yalıyorum, bana yeni bir krem yükü veriyor. Yukarıda nöbet geçiriyormuş gibi titrerken sıcak amcığı çeneme çarpıyor. Saçlarımdaki tutuşu sıkılaşıyor ve sanırım sonunda bu duştan çıktığımızda kel kalmış olabilirim.

"Kaç orgazm bu, şeftaliler?" Sarsıntının en kötüsü geçtiğinde ona soruyorum.

Derin derin nefes alırken eliyle gözlerini kapatıyor. Ona bakıyorum ama gözlerim her nefes alışında aşağı yukarı zıplayan şehvetli göğüslerine gidiyor.

"Bilmiyorum," diye cevap veriyor soluk soluğa ve inleyerek. "Dört mü? Beş mi? Şimdi tek bir taneye dönüşüyorlar..."

Sadece beş mi? Bundan biraz daha iyisini yapabilirim.

Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Otuz altı yaşında bir bakireyim, kendi seçimimle. Yıllar boyunca bir sürü kadınla birlikte olabilirdim. Elime numaralar ve otel odaları tutuşturuldu, kadınlar üzerime atıldı ve kulağıma en iğrenç şeyleri fısıldadı. Odamda çıplak bir kadınla bile uyandım ama ona da diğerlerine söylediğim şeyi söyledim: *İlgilenmiyorum*. Eşim dışında hiç kimseyle ilgilenmedim.

Başka hiçbir kadın beni tahrik etmedi, bu yüzden hayır demek zor olmadı. Beni hiç baştan çıkarmadılar. Elbette güzel olduklarını, hatta bazılarının seksi olduğunu düşünüyordum ama bu onları istediğim anlamına gelmiyordu.

Ben sadece *onu*

istedim. Eşimi.

Chloe.

O zamanlar onu tanımıyordum ama beni azdıran tek kız oydu. Geceleri uyanık yatardım ve kendime dokunurdum, amının ağzımda nasıl hissedeceğini ve sikimin etrafında nasıl kenetleneceğini düşünürdüm. Hayal ettiğimden bile daha iyi hissettirdiğini söylemekten mutluluk duyuyorum.

"Çift haneli rakamlara çıkmaya ne dersin?" Ona sırtarak soruyorum. "Yine de tadın çok güzel, şeftali. Onda durabilir miyim bilmiyorum. Üç haneli rakamlara çıkmamız gerekebilir."

Bacaklarının arasına ait olduğum yere dönüyorum ve sikim yanarken ona dilimle uzun yumuşak vuruşlar yapıyorum. Aletim o kadar sertleşti ki dayanılmaz bir hal aldı.

Bir elim kıkında onu tutarken, aşağı uzanıyorum ve fermuarımı karıştırıyorum. Aletim o kadar uzun ve sert ki çıkarmam bir dakika sürüyor. Çıkardığımda da ortalık darmadağın oluyor. O kadar çok sakızla kaplıyım ki sanki her tarafıma boşalmışım gibi görünüyor.

Elimi kremle kaplı kalın şaftımın etrafına sarıp okşamaya başladığımda küçük şeftalilerimin inlemeleri iniltiye dönüştü.

Patlamam uzun sürmedi. Toplarım sıklaşıyor, büyük zonklayan horozumu daha sert okşarken patlamaya hazır.

Geldiğinde, *sert* geliyor. Amcığından geri çekiliyorum, dişlerimi sıkıyorum ve düşün zeminine boşalırken vahşi bir kükreme çıkarıyorum.

Cinsel ses Chloe'yi harekete geçiriyor ve o da boşalıyor. İkimizin de boşalmasının yoğunluğu beni derinden sarsıyor ve mutluluktan başım geriye düşüyor. Duştan gelen ılık su yüzüme püskürüyor ve hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Büyük yüküm kanalizasyona akıyor, ama horozum hala kaya gibi sert ve sikişmeye hazır. Boşalmak, hissettiğim yoğun ihtiyacı gidermek için hiçbir şey yapmıyor. Sadece daha da kötüleştiriyor.

İçimde, boz ayım onaylamaz bir şekilde gürlüyor. Bunca zamandır sessizdi, sonunda yaptıklarımın memnun oldu, ama yükümün neden şu anda onun amının derinliklerinde ve rahmine doğru seyahat etmek yerine boşa gittiğini sevmiyor ya da anlamıyor. Tekrar volta atmaya başlarken öfkeli nefesler almaya başladı. Bunun bedelini önümüzdeki birkaç saat içinde ödeyeceğim, ama şu anda onu görmezden gelmeye çalışıyorum ve çıplak kızımın üstümdeki hissini tadını çıkarıyorum.

"Ethan..." diye inliyor gözleri kapanırken. "Yapamam..."

Tükenmiş görünüyor. Bitkin. Onu tutmasaydım düşüp fayansların üzerine yığılacaktı.

Durmak istemiyorum ama kızımın işi bitti. Devam etmek için bütün gecemiz var.

Kahretsin, toparlanıp buradan devam etmek için tüm hayatımız var.

Dikkatlice, her seferinde titreyen bir bacağını aşağı indiriyorum. Ilık su üzerini yıkarken tüm vücudu titriyor. Gözlerini zorlukla tutabiliyor

Ben onu tutarken açık.

Onu dışarı çıkarıyorum, kabarık bir havluya sarıyorum ve suyu kapattıktan sonra ıslak giysilerimi hızla çıkarıp duşa atıyorum.

"Sorun yok, şeftalim," diye fısıldıyorum onu kucağıma alıp göğsüme bastırırken. "Artık eşinle birliktesin. Endişelenecek bir şey yok." Alnından öpüyorum ve çoktan uyuduğundan emin olmama rağmen gülümsüyor.

Onu yatak odama götürüp yatağa yatırıyorum. Perdeleri kapatıp yanına döndüğümde çoktan derin bir uykuya dalmıştı.

O kadar mükemmel ki. Onu günlerce uyurken izleyebilirim.

Muhteşem yüzü çok melek gibi ve huzurlu görünüyor. Onun güzelliğine hayran olduğumda öfkeli ayım bile sakinleşiyor.

Eğiliyorum ve dudaklarına yumuşak, nazik bir öpücük konduruyorum. İnliyor ama uyanmıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum onu çarşaflarımla örterken. "Şimdi ve sonsuza dek."

Ona çok büyük gelecek yeni kıyafetleri yerleştirdikten sonra uyuması için kapıyı kapatıp banyoya dönüyorum.

Kıyafetlerini yerden alıyorum, böylece üzerlerindeki dumanlı kokuyu yıkayabiliyorum. Onunla birlikteyken sarhoş edici kokusunu duymak istiyorum ama dumanın ağır kokusu bunu bastırıyor.

Külotunu gördüğümde vücudum dondu.

Kahretsin. Onun tatlı amının o kumaşa dokunduğunu bilmek bile sikimi tekrar ağrıtmaya başladı.

Kendime engel olamıyorum. Konu ona gelince çok zayıfım.

Kalbim küt küt atarken, onları alıp burnuma götürüyorum ve bir kez daha onun lezzetli kokusunu içime çekiyorum. Mastürbasyon yapmaya başlıyorum ve boşalmaya hazır olduğumda, onları sikimin ucuna doluyorum ve her tarafına boşalıyorum.

"Mmmmmmm," diye inliyorum duvara karşı erirken. Jöleye dönüyorum ama sikim yumuşamıyor.

Taze, genç amının yumuşak duvarlarının onu sardığını hissedene kadar olmayacak.

O zamana kadar, acı çekmek zorundayım.

YEDİNCİ BÖLÜM

Chloe

AĞIR BİR INILTIYLA UYANDIM. O KADAR DERİN BİR UYKUDAYDIM Kİ Nerede olduğumu hatırlamam bir saniye sürüyor ama tam ve mutlak tatminin titreşen sıcaklığının amımdan aktığını hissettiğimde hatırlıyorum. Ethan'la birlikteyim.

Dostum, bu gerçek dışıydı. Bir parçam bunun inanılmaz bir rüya olması gerektiğini düşünüyor, ama amım hiç bu kadar iyi ve tatmin olmuş hissetmemişti, bu yüzden gerçek olması gerektiğini biliyorum.

Yanımda bir yığın kıyafet var ve onları güzelce katladığını gördüğümde gülümsüyorum. O küçük ayrıntılara dikkat eden bir adam, bunu seviyorum.

Katlama gibi detaylar, boyut gibi detaylar değil. Onları elime alıp ne kadar büyük olduklarını gördüğümde kıkırdıyorum. Sığmalarının imkânı yok ama evinde çıplak dolaşmak istemiyorsam, ki bir an için bunu ciddi ciddi düşündüm, denemek zorundayım.

Spor şortunu giyiyorum ve beli firfır gibi görünecek kadar sıkılaşıp kadar ipini çekebildiğim kadar çekiyorum. İpi bağlıyorum ve şortun üzerimde daha çok pantolon gibi durduğunu görünce gülüyorum. Bu adam kocaman.

Gömlek de aynı şekilde gülünç derecede büyük, ancak alt kısmını 80'lerin düğümüyle bağlamayı ve çıplak omzumu baş deliğinden dışarı çıkarmayı başardım, bu yüzden biraz sevimli görünüyor.

Yatağa girdiğimde saçlarım ıslaktı, bu yüzden garip bir afro-şey oluyor. Çabucak taradım ve topuz yaptım. Keşke biraz makyaj yapsaydım ama en azından eskisinden daha iyi görünüyorum. Duştan önce sulanmış gözlerimin göz makyajımı ne hale getirdiğini görünce dehşete düştüm. Yağmura yakalanmış gotik bir çocuk gibi görünüyordum. Sanırım dolar dükkanından maskara alınca böyle oluyor. Oh, neyse. Paramın yettiği tek şey buydu.

Olabildiğince iyi göründüğümde kapıyı açıyorum ve koridorda sürünüyorum. Ethan mutfakta, yemek yaparken eski rock müzik dinliyor.

Duvara yaslanıyorum ve sanki oraya aitmiş gibi mutfakta dolaşırken onu hayranlıkla izliyorum. İri yarı bir adama göre ayakları üzerinde çok hafif ve çevik.

"Umarım açsındır," diyor sırtı bana dönük bir şekilde. "Fırtına gibi yemek pişiriyorum."

Gülümsüyorum. Burada olduğumu nereden biliyordu ki? "Açlıktan ölüyorum."

O kadar seksi bir gülümsemeyle arkasını dönüyor ki vücudum ürperiyor.

"Güzel," diyor sırtarak. "İştahlı kızları severim."

Onun için iştahım var.

"Muhteşem görünüyorsun," diyor beni yavaşça tepeden tırnağa süzerken. Ayak parmağı.

"Dört kat XL kıyafetler giyiyorum ve saçlarım kuş yuvası gibi görünüyor Ocak ayında. Hiç de çarpıcı değilim."

Bana hararetli bir bakış fırlatırken başını sallıyor. "Sen çarpıcı."

Baskın sesi tartışmaya yer bırakmıyor. Bunu bir gerçekmiş gibi söylüyor ve hepsi bu. Tartışmaya açık değil.

Yanaklarımın kızarmaya başladığını hissederken utangaç bir şekilde gülümsüyorum. Hayatımda ilk kez kendimi çok çekici hissediyorum. Bana böyle hissettiriyor.

"Gel otur," diyor granit adayı işaret ederken.

Yanına gidip bar taburelerinden birine oturuyorum ve onun hareketini izliyorum. "Yardım etmeyi teklif ederdim, ama görünüşe göre sana engel olurum."

"Yemek yapmayı seviyorum," diyor fırından nefis kokulu somon balığı çıkarırken. "Mürettebat istasyonda bir araya geldiğinde yemek pişiren hep ben olurum."

"Peki, bugün menüde ne var?"

Bana gösterirken gülümsüyor. "Ne sevdiğini bilmiyordum, bu yüzden birkaç şey yaptım. Ana yemek için akçaağaç somonu veya ızgara sebze sandviç. Yanında zencefil soslu tatlı patates, roka ve yabancı pirinç salatası ve tabii ki..." Dolabı açıp bir paket patates cipsi çıkarırken beklentiyle bekliyorum. "...cips."

Şoktan ağızım açık kaldı. Daha önce hiç böyle yememiştim. Hiç.

"Tüm bunları ben uyurken mi yaptın?"

"Ya bu olacaktı ya da senin uyanmanı beklerken koridorda bir aşağı bir yukarı yürüyüp kendimi çıldırtacaktım."

Gülüyorum. "Yemeği senin seçtiğine sevindim." İki tabak çıkarırken sırtıyor.

Şu anda işte olmam gerekiyordu. Masamın altında fıstık ezme ve jöleli sandviçim var. Alternatif bir gerçekliğe falan mı düştüm? Buraya nasıl geldim, ama daha da önemlisi, nasıl kalabilirim?

"Sandviç salatayla birlikte harika görünüyor," diyorum ağızım sulanmaya başlamışken.

Bana bir tabak hazırlıyor ve yanına biraz somon ekliyor. "Sen de somon balığının tadına bakmalısın. Kendim yakaladım."

"Balık tutmayı sever misin?"

Başını sallıyor. "Hayır." "O zaman nasıl yakaladın?"

Yüzünde bir panik ifadesi belirir. "Marketi kastetmiştim. Chloe. Montana'dan mısın?"

Ona kendimden bahsetmeye başladım. Genelde kişisel detaylar konusunda oldukça samimiyimdir ama nedense onunla konuşurken her şey su gibi akıp gidiyor. Ona on yedi yaşındayken evden nasıl ayrıldığımı anlatıyorum.

Annem her zaman sarhoştı ve onun uyuşturucu bağımlısı erkek arkadaşıyla büyük bir kavgaya tutuştum. Beni duvara çarptı -bu kısmı atlıyorum çünkü ona söylersem buradan çıkıp Atlanta'ya koşarak Roger'ın kafatasını kırabileceğini düşünüyorum- ve artık buranın benim için iyi bir yer olmadığını biliyordum. Ertesi gün ayrıldım ve Montana'ya giden bir otobüse bindim. Montana'nın ne olduğunu bile bilmiyordum, sadece bir sonraki otobüsün kalkacağını biliyordum.

Hoş bir çiftin garajında ayda üç yüz dolara küçük bir oda kiraladım ve Aylwin Kirk için çalışmaya başladım. Beni öldürmeye çalışana kadar her şey yolunda gidiyordu.

O kadar yakından dinliyor ki ağzımdan çıkan her kelimeyi ilgiyle özömsüyor. Sorular soruyor ve benim hakkımda her şeyi bilmek istediğini söyleyebilirim. Tıpkı benim onun hakkında her şeyi bilmek istediğim gibi.

Büyük somon porsiyonunu mideye indirini, üç sandviçi, koca bir kase salatayı ve bir paket cipsi bitirini hayranlıkla izliyorum. Bu adam devasa bir iştaha sahip ve üzerinde zerre kadar yağ yok. Tamamen kas yığını.

"Peki ya sen?" Lezzetli yemeğini bitirdikten sonra ona soruyorum. "Blackcloud Point'te mi doğdun?"

"Hayır," diyor tabağına bir porsiyon somon daha koyarken. "Buraya üç yıl önce taşındım ve ondan önce on yıl boyunca ülkeyi gezdim. Bir yerden bir yere sürükleniyordum."

"Kendini bulmaya mı çalışıyordun?"

"Evet," diyor usulca. "Onun gibi bir şey. Kendimin geri kalanını bulmaya çalışıyordum."

Utangaç bir şekilde gülümsüyorum. "Buldun mu?"

Bana öyle bir yoğunlukla bakıyor ki, ayak parmaklarımla kırılmasına neden oluyor. "Şimdi yaptım. Evet."

Bana doğudaki ailesinden ve itfaiyedeki işe nasıl girdiğinden bahsediyor. Bu soğukkanlı ve içine kapanık adamın herkese böyle açılmadığını söyleyebilirim. Bana açıldığı için kendimi onurlu ve özel hissediyorum.

Öğle yemeğini bitirdiğimizde, ona olan aşkım daha da arttı. Gözlerimi ondan alamıyorum.

"Sana bir soru sorabilir miyim?" Bulaşıkları bulaşık makinesine koyarken sordum. Yardım etmeye çalıştım ama bana izin vermedi.

"Herhangi bir şey."

"Neden bana eşim deyip duruyorsun?"

Nefesini içine çekiyor ve biraz gergin görünüyor. "Bunu yüksek sesle mi söyledim?"

"Birçok kez."

Uzun bir süre bana bakıyor ve sanki yüzeysel şeylerden daha fazlasını görüyor gibi hissediyorum. Bunu açıklayamam.

"Sana doğru bir çekim hissediyorum, Chloe. Sanki ruhum bedenimden çıkıp seninkine sarılmak istiyor. Bu mantıklı mı?"

Öyle. Ben de aynı şeyi hissediyorum.

"Evet."

Bana doğru adım atıyor ve ben bu lanet adanın aramızda olmamasını diliyorum.

"Benimleyken bunu hissediyor musun?"

Çekirdeğim sıkıştı ve sertçe yutkundum. Böyle şeyler hakkında konuşmak için çok erken. Yeni tanıştığım biriyle ruhlarımı birleştirmekten nasıl bahsedebilirim? Gözlerimi kapatıyorum ve devam etmeye karar veriyorum. Bunun gibi bağlantılar her gün gerçekleşmiyor ve bazen sadece 'siktir et' demeniz ve içine eğilmeniz gerekiyor.

bir his.

"İstiyorum.

"

Rahat bir nefes alıyor ve gülümsemesi o kadar geniş ki, parlayan kahverengi gözlerine doğru gidiyor. "Çünkü biz dostuz."

Tüm bedenim ona daha yakın olmak için can atarken gözlerinin içine bakıyorum. "Ben bir ayı değiştiriciyim."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Öyle misin?"

Şimdi her şey anlam kazandı. Devasa boyutu, kalın masayı nasıl bu kadar kolay kırdığı, inanılmaz gücü ve muazzam iştahı. Bunu daha önce nasıl göremedim?

"Öyleyim," diyor derin ve kendinden emin bir sesle, bacaklarımın arası karıncalanıyor. "Ve sen de benim eşimsin."

Bana sertçe çarpıyor ve tabureden düşmemek için tezgaha tutunuyorum.

Şekil değiştirenlerin eşleriyle kurdukları yoğun bağ hakkında söylentiler duymuştum ama bunun benim başıma geleceğini hiç düşünmemiştim. Aşk hayatı piyangosunu kazanmak gibi bir şey.

Tezgâhın etrafında yürüyor ve zihnim dönerken ona bakıyorum.

Göğsünde bir yerlerde patlamayı bekleyen bir ayı var.

"Ne... bir tür ayı mı?" Kelimeleri güçlükle çıkarabiliyorum.

"Boz ayı."

Tanrım, bu çok seksi. İçinde beni kollayan ve arkamı kollayan devasa bir koruyucu canavar olması fikrine bayılıyorum. Bu her zaman ihtiyacım olan bir şeydi.

Elimi tutuyor ve nazikçe sert göğsüne koyuyor.

Göğüs kaslarının titrediğini hissettiğimde ve hafif bir gümbürtü duyduğumda nefesim kesiliyor. "Bu benim ayım," diyor usulca. "Ve senin için çıldırıyor." "Öyle mi?" Şok içinde ona bakıyorum. Tüm bunlar çok gerçek dışı.

"Evet. Ben de öyleyim."

Çok fazla şey var ve aniden biraz hava almaya ihtiyacım oluyor.

Elimi çekiyorum ve mutfak zemininde bayılmadan önce dışarı koşuyorum. Sıcak yaz havası sıcak tenimde harika bir his uyandırıyor ve gözlerimi kapatıp birkaç kez nefes alıp veriyorum, her şeyi anlamaya ve

anlamlandırmaya çalışıyorum

Bana söylediği şeyi.

Ama hiçbir mantıklı değil. Ben sadece evden kaçan sıradan, fakir ve eğitimsiz bir kıyım. Buraya nasıl böyle gelebildim? Neden bu kadar şanslı olmayı hak ediyorum?

Birkaç dakika sonra cam kapı kayarak açılır ve Ethan dışarı çıkar, hasta olacakmış gibi görünmektedir.

"Üzgün müsün?" diye sorar.

"Tanrım, hayır," diyorum başımı sallarken. "Ben sadece... bunaldım."

Yanıma geliyor ve o kocaman lezzetli kollarını omuzlarıma doluyor. "Bu benim için de çok zor," diyor. "Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim ve içimde kabaran tüm bu koruyucu duygularla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Seni kimseyle paylaşmak istemiyorum."

Onun hayranlık dolu gözlerine bakarken başımı sallıyorum. "Yapmak zorunda değilsin." "Artık seninle ben ilgileniyorum, şeftalilerim," diyor sahiplenici bir sesle.

"Artık benimsin."

Ciğerlerimdeki havayı çekip alan ve bacaklarımı güçsüzleştiren sert ve baskın bir öpücükle ağzımı talep ediyor.

"Sen benim yanıma aitsin ve tam olarak orada kalacaksın," diyor zihnim dönerken ve o dünyayı sarsan öpücükten ayağa kalkmak için mücadele ederken. "Artık burada yaşıyorsun. Anladın mı?"

O kadar mutluyum ki ölebilirim. Arkamı dönüp muhteşem göle bakıyorum, her gün onu görebildiğim için hayretler içindeyim.

"Burası benim arka bahçem mi?" Yanaklarım kızarıırken söylüyorum. "Artık öyle. Üzerine çıkmak ister misin?"

Birkaç dakika sonra, sandalda oturuyorum ve onun devasa gövdesi içeri girdiğinde neredeyse devrilirken gülüyorum.

Muhteşem bir dağ manzarası var ama Ethan bizi gölün ortasına doğru kürek çekerken gözlerim ondan hiç ayrılmıyor. Ördekler havada uçup gitmeden önce bize yakınlarak vaklıyorlar. Artık gerçekten yalnızız. Gölde başka ev yok, sadece dalları arasında küçük kuşların cıvıldaştığı uzun ve muhteşem ağaçlar var.

Her kürek çekişinde büyük pazularının esnemesini izliyorum ve çok geçmeden şehvetten sarhoş oluyorum ve pantolonundaki o kocaman çıkıntının altında saklanan şeyden başka bir şey düşünmüyorum.

"Ethan..." Utangaçça söyledim. "Duşta bana hissettirdiğin kadar iyi hissettirmek istiyorum."

Beni izlerken çenesi sıkıştı.

Sallanan teknede onun önünde diz çökerken kalbim sinir ve heyecanla çarpıyor. Karıncalanan ellerimi kaslı kalçalarının iç kısmında gezdiriyor, sert kot pantolonunu hissediyor ve onun yerine yumuşak tenini diliyordum.

Avucum ereksiyonunun kalın ve sert hatlarına ulaştığında inliyor, ben de biraz baskı uyguluyorum.

"*Siktir*," diye tıslıyor elimi uzun, sert shaftının üzerinde gezdirirken.

Kemerini çözüp kot pantolonunun fermuarını açarken ağzım sulanıyor.

"Oha!" Kalçalarını kaldırdığında ve tüm kayık bir yandan diğer yana şiddetle sallandığında bağıriyorum. Sakinleştğinde ikimiz de birbirimize bakıp gülüyoruz ve içimdeki sinirler erimeye başlıyor.

Bunu daha önce hiç yapmadım ama Ethan'ın bana söylediği doğruysa, o benim eşim ve endişelenecek bir şeyim yok.

Teknenin sert ahşap zeminine gömülen dizlerim ağrıyor ama ben sadece Ethan'ın pantolonunu ve iç çamaşırını indiren sikine odaklanıyorum.

Aleti serbest kalıyor ve ne kadar sert olduğunu görünce yutkunuyorum. Hayranlıkla bakarken, bu görüntü doğrudan içime bir sıcaklık hücumu gönderiyor. İçime girmeye fazlasıyla hazırmış gibi zonklayan ve titreşen çok güzel bir alet. Yapışkan ıslak dölle kaplı muhteşem şişmiş bir kafayla çok *kalın*. Ucundaki küçük yarıktan sızan kremi bir damlayı aç gözlerimle takip ediyorum ve sonra kalın damarlı shaftından aşağıya, altında sallanan kocaman taşaklarına kadar akıyor. Dolu ve şişmişler ve beni sıcak dölüyle doldurmaya hazır görünüyorlar.

Uzanıp ona dokunduğumda zar zor nefes alabiliyorum. Parmak uçlarım zonklayan shaftıyla birleştğinde dişlerini sıkıyor ve tıslıyor.

O tekrar banka otururken tekne sallanıyor, ancak bu sefer ikimiz de gülüyoruz.

Titreyen elim etrafını sarıyor ve shaftını sertçe sıkıyorum.

Daha fazla pre-cum dışarı sızıyor ve sıkılmış parmaklarımın üzerinden akıyor.

"Şu yaptığın pisliğe bak," diyor hırlayarak. "O küçük seksi dilinle yalasan iyi olur."

Daha fazla katılamazdım. Öne doğru eğilip tuzlu-tatlı dölünün tadına bakıyorum, ağzıma dolduğunda ne kadar iyi hissettirdiğine inliyorum.

Ağzımı sonuna kadar açıp başının ucunu içeri aldığım da başını geriye atıp inliyor. Onu daha derine itiyorum ve nasıl olduğuna şaşırıyorum

kalınlığı beni çok geriyor.

Ne yapacağımdan emin değilim, ama dilimin her hareketi ve elimin her kayışı onu daha sert ve daha derin inletiyor, bu yüzden oldukça iyi yapıyor olmalıyım.

Başımı aşağı yukarı daha hızlı hareket ettirmeye başlıyorum, çevresi boğazımın arkasını yakarken ağzımı uzattığını hissediyorum. Onu tükürüğümle kaplarken, horozunun kalın kökünü elimle kavıyorum, onun tadını seviyorum. Topuzum çözülüyor ve saçlarım her yere dökülüyor.

"Kahretsin, arkadaşının sikini nasıl emeceğini biliyorsun," diye homurdanıyor, gevşek saçlarımı yana doğru çekerken dudaklarımın ona sarıldığını görebiliyor.

Bir solukla sikini çekiyorum ve sonra elim yanana kadar sert şaftını yukarı aşağı okşamaya başlıyorum. Dilim dışarı sızan her damla pre-cum'u toplamakla meşgul, hiçbirini kaybetmek istemiyorum.

"Ağzın çok iyi hissettiriyor," diye inliyor. "Sen daha doğmadan önce bu seksi dudakların sikimi sarmasını bekliyordum. O kadar uzun zamandır işkence içinde bekliyorum."

Onu tekrar ağzıma aldığımda saçlarımı sıkıca kavıyorum.

"Aynen böyle, şeftaliler. Beni henüz çıkarma. Açgözlü boğazını sıcak döllerimle dolduracağım. O küçük sürtük ağzın bunu mu istiyor?" "Evet," diye inledim, siki dilime sertçe bastırılmıştı. Onu alıyorum Gözlerimi sulandırıyor ve boğazımı yakıyor.

"Ah evet," diye homurdanıyor, nefesleri hızlı ve sert çıkıyor. "Aynen böyle. *Evet!*"

Şişmiş taşakları sıkılıyor ve kalın şaftı ağzımın derinliklerine boşalmadan hemen önce zonkluyor. Birbiri ardına boğazımın arkasına vuran sıcak bir döl akışı hissettiğimde ben de inliyor ve boşalıyorum.

Şiddetle geri çekiliyor ve ilkel bir kükreme çıkararak tekneyi yana savuruyor. Tekne devrilirken çığlık atıyorum ve suya dalıyoruz.

İçimde dalgalanan orgazm, serin gölün altına atıldığımda aniden durdu. Ayaklarımı tekmeleyip yukarı yüzüyorum ve Ethan'ı ararken gülüyorum.

Kafasını kaldırıyor ve beni ararken yüzünde saf bir panik var. Güvende olduğumu ve kıcımla güldüğümü görünce o da gülmeye başlıyor.

Tekne devrildi ve biz onu tutup kıyıya çekerken hala kıkırdıyoruz.

Tanrım, bu gün.

Neredeyse ateş e verilmek dışında, şimdiye kadarki en m kemm l g nd .

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Ethan

CHLOE BANA BİR ŞEY SÖYLÜYOR AMA KISIR SESİNDEN DUYAMIYORUM.
Kulaklarımda hırıltılar.

Ona sahip çıkın! Ona sahip çık!

Ayım dışarı çıkmak için bir başka vahşi ve umursamaz hamle yaparken kontrolden çıktı. *Kes şunu!* Vahşi saldırısına karşı koyarken ona bağıriyorum. Yüzeye doğru kayıyor ve dışarı çıkmak için mücadele ediyor, beni geri çekmek için tüm gücüyle kesiyor ve parçalıyor, böylece bizim olanı talep edebiliyor.

Bütün yemek boyunca sakindi, ama kendi yöntemimle yapmam için bana zaman tanımayı bıraktı. Sabırsız herif kendi bildiği gibi yapmak istiyor, sanırım bu da onu kendisinin işaretlemesi anlamına geliyor. Bunun olmasına izin vereceğime ikimizi de uçurumdan atarım.

Getir. The. Siktir. Geri. Aşağı! O pislige bağıriyorum.

Kulağıma bir şeyler söylüyor ve benimle biraz daha dövüşürken hırılıyor.

Her şey çok iyi gidiyordu. Spesiyalim olan buharda pişmiş sebzeli ballı sarımsaklı jumbo karidesleri yapmıştım ve Chloe ile ben güzel müzik, tatlı şarap ve lezzetli yemekler yüzünden birbirimize aşık olmuştuk.

Boz ayım kolumla masayı temizlemediğim, onu masanın üzerine atıp beynini dağıtmadığım için kızgın ve bunu belli ediyor.

Chloe masayı toplarken ben de mutfakta bulaşıkları yıkamaya çalışıyordum ki bana saldırmaya başladı. Beni böyle görmesini istemiyorum. Ben

Onu kontrol altına almaya çalışıyorum ama zorlanıyorum. Daha önce hiç böyle olmamıştı. Eşimiz hayatımıza girdiğinden beri vahşi ve ilkel gücü üç kat artmış gibi hissediyorum.

İşaretle onu! Bir saldırı daha yaparken bana tıslıyor. Bu sefer neredeyse kayıyor ve ben onu tam zamanında yakalamayı başarıyorum, kaslarımı o kadar sıkıyorum ki dişlerimi sıkıp onu tüm gücümle geri iterken yırtılmanın eşiğine geliyorlar. Aşamanın ortasındayız. Kaslarımın büyüdüğünü, omurgam boyunca derimin yırtıldığını, köpek dişlerim uzadıkça zonklayan acıyı hissediyorum.

Ağır nefes alıyorum ve onunla mücadele ederken homurtular çıkarıyorum. Güç beni dolaplara çarpıyor ve elimdeki tabağı düşürüyorum. Yerde paramparça oluyor ama kulaklarımdaki acımasız uğultudan hiçbir şey duymuyorum.

Bir saniyeliğine somurtarak geri çekiliyor ve ben nefesimi tutmaya çalışıyorum, bunun bitmekten çok uzak olduğunu biliyorum.

"İyi misin?" Chloe'nin sesi ama çok uzakta gibi. "Ethan?" Kafamdaki sisin içinden bana seslenirken sanki suyun altındaymışım gibi geliyor.

Mutfağa gelip beni gördüğünde şok olmuş, neredeyse korkmuş gibi görünüyor.

Ve onu suçlamıyorum. Bir canavara benziyor olmalıyım.

Akşam yemeğindeki güzel giyimli ve yumuşak sözlü kaypak adam gitmiş.

Kırık dolabın kapısına yaslanmış, içimde şeytan varmış gibi nefes alıyorum ve ter içindeyim. Gömleğim, ayımın kaslarımı iki kat gererken neredeyse dışarı çıktığı yerden parçalanmış. Saçlarım vahşi gözlerimin üzerine dağılmış durumda ve ağızma baktığında gözlerinin panikle parlayışından dişlerimin geri gelip gelmediğinden emin değilim.

Seni aptal herif.

Kendimle mi yoksa ayımla mı konuştuğumdan emin değilim. Bu kadar inatçı olup her şeyi mahvettiği için ayımla mı yoksa bunun yürüyeceğini düşündüğüm için kendimle mi? *Chloe'nin senin gibi bir canavarla birlikte olmak isteyeceğini düşündüren neydi?*

Omuzlarım utançla çöküyor ve önümde duran tanrıçaya sırtımı dönüyorum. Ona bakmayı hak etmiyorum.

"Bir dakikaya ihtiyacım var," diye homurdanarak sürgülü kapılara yöneliyorum. Karanlık gökyüzünden biraz korunabileceğim bir yere doğru aceleyle ilerlerken kırık plaka ayaklarımın altında çatırdıyor.

Beni böyle görmesini istemiyorum. Akşam yemeğinde bana ilgi ve heyecan dolu yumuşak gözlerle bakmasını seviyordum. Şimdi o tatlı mavi gözlerindeki bakış... Kahretsin, her şeyi mahvettim.

Ayım hırlıyor ve artık eşimle aramızda bir duvar olduğu için bir kez daha volta atmaya başlıyor. Onunla birlikte olmamamdan hoşlanmıyor. O sahiplenici orospu çocuğu her şeyi mahvettiğini bilmiyor ya da umursamıyor. Mutfaktaki kırık tabak için ona sahip çıkmamı istiyor.

Bak ne yaptın! Bize bir daha asla aynı şekilde bakmayacak!

Ne söyleyeceğimi umursamadan bana hırlıyor. Tek yönlü bir zihni var ve zihnindeki tek şey sonsuz bir döngü içinde iddia, iddia, iddia.

Ellerim yumruk oluyor ve benimle tekrar dövüşmeye başlayınca başımı geriye atıyorum. "*Dur. Kes şunu,*" diye tıslıyorum sıkılmış dişlerimin arasından, o ise yukarıya doğru kesik kesik çıkmaya çalışıyor.

Umarım bunu görmüyordur.

Barbar canavarı zapt etmek için mücadele ederken vücudum şiddetle sarsılıyor. O delirmiş. Bunu benim için mahvettiği için ondan nefret ediyorum. Bizim için.

O kadar kızgınım ki, eğer onu içimden çıkarabilseydim ve ellerimi o kalın, inatçı boynuna dolayabilseydim, yapardım. Sonra da kafasını vücudundan ayırıp şöminemin üzerine monte edene kadar bırakmazdım.

Omuzlarım iki kat büyürken yanıyor. Onu tekrar sıkıştırana ve uzun kahverengi tüyler derimin içine geri çekilene kadar uzun tüyler filizleniyor. "*Arrghh,*" diye homurdanıyorum, gözlerim sulanıyor ve çenem o kadar sert kenetleniyor ki dişlerim neredeyse kırılacak. Saçlarımdan iki avuç tutup sıkıyorum, o benimle dövüşürken hırlıyor ve dişlerini gıcırdatıyor, savaştaki iki alfa gibi boynuzlarımızı kilitliyoruz.

Balkondaki korkuluklara çarpıyorum ve o zaman onu görüyorum.

Chloe dışarıda, açık kapının önünde beni izliyor. Önündeki korkunç sahneyi izlerken ellerini gergin bir şekilde birbirine sürtüyor.

Ayım onun gözlerindeki endişeli bakışı görüyor ve sanırım bir parça terbiyesi kalmış, çünkü homurdanarak geri çekiliyor ve benim halletmeme izin veriyor. *Teşekkürler, seni pislik.* Sanki konuşarak bundan kurtulabilirmişim gibi.

Ben nefesimi toplamaya çalışırken uzun bir süre bana bakıyor. "Sorun ne?" diye soruyor sonunda kısık bir sesle.

Ona bakarken kalbim sıkışıyor, boz ayımın her şeyi mahvetmiş olabileceğini biliyorum. Aşk yaşayabilirdik. Çok daha fazlasına sahip olabilirdik.

Şimdi gitmek isteyecektir, ama ona izin vermeyeceğim. Eşimi gözümün önünden ayırmamın imkanı yok. Ama şimdi farklı olacak. Burada olmayı istemek yerine, onu kalmaya zorlayacağım ve birlikte bir hayat kurmak söz konusu olduğunda bu iyi bir şey değil.

Düşünmesi bile çok zor ve gözümü kaçırmak zorundayım yoksa kalbim gerçekten kırılacak.

Chloe aceleyle yanıma gelip koluma dokunuyor. Elindeki gergin titremeleri hissedebiliyorum ve bu her şeyi daha da kötüleştiriyor. Onun koruyucusu ben olmalıydım. Korkusunu alan kişi olmalıyım, ona korku veren değil.

"Bana söyleyebilirsin," diyor boz ayımın içindeki öfkeyi yatıştıran yumuşak bir sesle. *Şimdi* sakinleşti. *Şimdi* bir oyuncak ayı. Ona *artık çok geç olduğunu* söyledim.

Yanağıma dokunuyor ve gözlerim sulanmaya başlıyor. "Bana her şeyi anlatabilirsin," diye fısıldıyor.

Hayatımı çoktan değiştirmiş olan o büyüleyici mavi gözlere bakarken zorlukla yutkunuyorum. "O benim ayım... Seni istiyor."

Ne arkasını dönüyor ne de kaçıyor ve ben onu şimdi daha önce hiç olmadığı kadar çok seviyorum.

"Çok uzun süredir bekliyor ve daha fazla beklemek istemiyor."

Minik eli kolumdan aşağı kayarak elime kadar geliyor. Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve ben aradaki farka bakıyorum. Onun eli çok küçük ve narin, benimki ise devasa ve saf güç.

"Peki ya sen?" diye soruyor.

Gözlerim tekrar onunkilere dikiliyor. "Sen de beni istiyor musun?"

"Tahmin edemeyeceğin kadar çok," diyorum kalbim göğsümde kabarıırken. "Hiçbir şeyi daha fazla istemedim. Sen benim ciğerlerimdeki nefessin, Chloe. Sen benim her şeyimsin."

O beni izlerken derin bir nefes alıyorum.

"Ben de bekliyordum," diye devam ediyorum. "Otuz altı uzun yıl ve sensiz geçen her saniye işkence gibiydi. Burada olduğun için çok mutluyum ve şimdi ayım ilkelleşip her şeyi mahvetti."

Yumuşak gözlerini benimkilere dikerken başını sallıyor. "O mahvetmedi o."

Kalbim durdu. "Ne diyorsun sen?"

Elimi tutarken bir yandan da kapıya bakıyor. Ona bakarken şok içindeyim. Mavi gözlerinde yeni bir şey var, daha önce olmayan şehvetli bir şehvet.

"Benimle gel," diyor sesinde derin bir gırtlak tınısıyla. Beni tekrar içeri çekerken kalbim güm güm atıyor.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Chloe

ETHAN'I KARANLIK YATAK ODASINA ÇEKİYORUM, GÜÇLÜ TUTKULU DUYGULAR içimden geçiyor, nabzımı hızlandırıyor.

Perdeler açık ve gölün gece manzarası büyüleyici. Dolunay suyun üzerinde parlıyor ve Ethan'ın karanlık yüzünü aydınlatıyor, ben de ona bakmak için arkamı dönüyorum.

Parçalanmış ve kırılmış görünüyor. Onu yatıştırmak ve içindeki canavarı sakinleştirmek istiyorum.

"Sorun yok," diye fısıldıyorum yanağına hafifçe dokunurken. Hızlı ve ağır nefes alıyor ve kalbinin benimki kadar hızlı atıp atmadığını merak ediyorum. "Ben seninim."

Beni kurtardı, yani artık onunum, ne isterse yaparım.

Bir adım geri atıp gömleğime uzandığımda seksi koyu gözleri bana kilitlenmişti. Başımın üzerinden çekip çıkarıyorum ve onun aç bakışları çıplak göğüslerime düşüyor.

Kahverengi gözlerinin biraz daha koyulaştığını gördüğümde meme uçlarım sertleşiyor ve karıncalanmaya başlıyor. Daha önce hiç bu kadar erotik bir şey görmemiştim ve beni almasını o kadar çok istiyorum ki nefes alamıyorum.

"Bana sahip olmanı istiyorum. Beni *almanı*."

Orada öylece duruyor, bakışlarını zorla göğüslerimden çekip gözlerime yöneltirken nefes nefese kalıyor.

"Eğer seni alırsam," diyor otorite ve ihtiyaç dolu derin ve baskın bir sesle. "Sana yumuşak davranamayacağım."

"Bana karşı yumuşak olmanı istemiyorum."

"Her santimini sahiplenene kadar duramayacağım. Seni işaretleyene kadar."

Amım beklentiyle zonkluyor. Arzu titremeleri bedenimi ele geçirmeye başladı.

"Sen benim eşimsin Chloe ve aramızda *hiçbir şey* olmayacak." Bunu öyle küçümseyerek söylüyor ki dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Hap yok. Prezervatif yok. Seni ham sikimle sertçe becereceğim ve bebeğim rahminde büyüyene kadar durmayacağım. Beni anlıyor musun? Ben birlikte olduğun diğer erkekler gibi değilim. Konu sen olunca kendimi kontrol edemiyorum."

"Ben de seni istemiyorum." Ona doğru ilerliyorum ve ayak parmaklarımda üzerinde yükseliyorum ama yine de dudaklarına ulaşamıyorum. "Ve başka hiçbir erkek olmadı. Ben bakireyim. Sen benim ilkim olacaksın."

"Ve sonuncusu."

Aşağı iniyor ve beni o kadar hızlı kaldırıyor ki nefesim kesiliyor. Beni göğsüne bastırıp öylesine sert öpüyor ki, amım ihtiyaçtan sızlamaya başlıyor.

Sert ve talepkâr diliyle ağızma sahip olurken inliyorum. Eğer bir ayı değiştirici tarafından sahiplenilmek böyle bir şeyse, geri kalanı için sabırsızlanıyorum.

Ethan beni yatağa yatırıyor ve dudakları boynumdan aşağı inerken inliyorum, vücudumu yakan yumuşak küçük öpücükler veriyor. İri ve güçlü elleri göğüslerimi kavırıyor ve ağzı nihayet oraya ulaştığında sırtımı eğiyorum. Sıcak dili sert meme uçlarımda etrafında dönerken beni inletiyor, biri sonra diğeri, alay ediyor, okşuyor ve beni çıldırtıyor. Sol meme ucumu ağızına alıyor ve ikisine de masaj yaparken emiyor.

Arkasına yaslanıp göğüslerime bakarken gözlerindeki koyu seksi bakış beni neredeyse nefes nefese bırakıyor. Daha önce birçok erkek denemiş olsa da hiçbir erkek çıplak göğüslerimi görmemişti. Tüm bu ilkleri Ethan'a sakladığım için mutluyum. O bunların her birini hak ediyor. Hepsi ona ait.

Yumuşak, tatlı dudakları karnımdan aşağı inmeye devam ederken, kaşınan büyük avuç içleri hâlâ göğüslerimi tutuyor. Kalçalarım onun altında kıvranmaya başladı bile. Dudaklarının üzerinde olmasının ne kadar iyi hissettirdiğini hatırladıkça amım inanılmaz derecede ıslanıyor ve ağrıyor.

Göğüslerimi bıraktığında nefesim kesiliyor ve büyük elleri yumuşak karnımdan aşağı kayıyor. Ne kadar egzersiz yaparsam yapayım ya da ne kadar diyet denersem deneyeyim bir türlü inmeyen karnımdan her zaman utanmışımdır ama Ethan buna aldırıyor gibi görünüyor ve ben de vücudumu yeni bir gözle görüyorum.

"Her santimini seviyorum," diyor karnımı sevgi dolu bir şekilde öperken. "Sen şimdiye kadar yaratılmış en muhteşem yaratıksın ve ben senin vücuduna, eşin tarafından tapılması gerektiği şekilde tapacağım."

Güçlü elleri giydiğim şortun ipini kavırıyor ve attığım düğümü çözmeye başladığında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"O daracık bakire amcığının ne kadar ıslak olduğunun kokusunu şimdiden alabiliyorum," diye homurdanıyor bana ateşli bir bakışla bakarken. "Arkadaşının sert sikini ne kadar çok istiyorsun?"

"Çok kötü," diye inliyorum. Kendi sesimi bile tanıyamıyorum. O kadar derin ve ihtiyaç dolu ki.

"Güzel, çünkü onu alacaksın. Her santimini."

Düğüm çözüldüğünde kalçalarımı yataktan kaldırıyorum. Uzun uzun içine çekiyor, aklıktan ölmek üzere olan bir adamın sabah fırından aldığı kokunun tadını çıkarması gibi kokunun tadını çıkarıyor. Uyarılmamın kokusunun tadını çıkardığını bildiğim için yanaklarım ısınıyor ve kızarıyor.

Keskin bir çekişle şortumu bacaklarımdan aşağı çekiyor ve amım bir kez daha onun için açığa çıkıyor.

Aç kahverengi gözlerle ona bakarken nefesini içine çekiyor.

"Çok ıslaksın," diyor dudaklarını yalarken. "Bütün kalçaların ve küçük amcığın ıslanmış."

Bütün gün ıslandım. Göle düştükten sonra kurulandım, ama onun büyük sulu sikini ağzıma aldığımdan beri, amım ıslak kalmayı hiç bırakmadı.

Bu sefer utangaç değilim. Belki dostum olduğu içindir, belki daha önce burada olduğumuz içindir, belki de o kadar tahrik olmuşumdur ki beynimin utangaç kısmı bu gece için kapanmıştır.

Ama artık çekingen değilim ve onun *her şeyi* görmesini istiyorum.

Bacaklarımı iki yana açıp ona ait olanı iyice gösterdim. Onun için sakladığım şeyi.

Amım onun için yaratılmıştı, bunu artık biliyorum ve ona sahip olmasını istiyorum. Görmesini istiyorum. *Hepsini*.

Ethan amımın onun için açıldığını görünce kısık bir inilti çıkarıyor. Ayısının onaylayarak gürlediğini duyabiliyorum ve bu inanılmaz derecede seksi. Sesler gidiyor

Doğrudan zonklayan klitorisime.

Aniden yataktan kalkıyor ve soyunuyor ama gözleri seksimden hiç ayrılmıyor.

Önce pantolonunu ve iç çamaşırını çıkarıyor, sonra da gömleğini yırtıp atıyor, düğmeleriyle uğraşmak yerine onu lime lime ediyor.

Büyük aletini okşamaya başlıyor ve ön sperm damlalarının sızıp parke zemine düştüğünü gördüğümde sertçe yutkunuyorum.

Bu adamı unutamıyorum. Çok *güzel* biri.

Elini uzun ve sabit vuruşlarla sikinde aşağı yukarı kaydırırken büyük kolları esniyor. Beni almaya hazırlanırken kalbinin o kocaman göğsünün altında çarptığını neredeyse görebiliyorum.

Elim aşağı doğru kayarken ve kendime dokunmaya başlarken gözlerim nereye bakacağını bilemiyor. Sert kasları her hareketinde dalgalanıyor ve yuvarlanıyor ve delicesine, tanrısal derecede ateşli olan bu adama hayran olmak için zamanı istediğim kadar uzun süre donduramamaktan nefret ediyorum. Onu çevreleyen güç gerçek dışı.

Yatağa geri tırmanırken yontulmuş, yontulmuş karın kasları sıkılaşıyor ve geriliyor. O kadar *erkeksi* ki. Bana sahipmişim gibi bakmasından, sahiplenici dokunuşuna ve koruyucu bakışlarına kadar her şeyi alfa erkeği olduğunu haykırıyor.

Sert parmaklarıyla yumuşak iç uyluklarımı kavırıyor ve bacaklarımı daha da açıyor. Bu kadar gerilmemi istiyorsa yoga yapmaya başlamam gerekecek.

Yüzündeki ifade derin ve baştan çıkarıcı bir hal alırken, "Tatlı tadını bütün gün aklımdan çıkaramadım, şeftaliler," diyor. "Bakire amının tadını hâlâ alabiliyorum ve bu da sikimi çok sertleştiriyor."

İşaret parmağının yan tarafını karıncalanan kıvrımlarımdan yukarı kaydırırken nefeslerim sert ve sık çıkmaya başlıyor.

Ağız alçalırken, "Olgun, küçük, bakire amcığına sahip çıkacağım ve kirazını alacağım," diyor. "Ama önce balının tadına bir kez daha bakmak istiyorum..."

"*Oooh, gaaawd!*" Ağız vurduğunda haykırıyorum. Sırtım yataktan kalkıyor ve o beni *sertçe* yutarken arkamdaki başlığa tutunuyorum.

Hemen boşalıyorum, dili içimde hareket ederken ağzının her yerine krem sürüyorum. Titriyorum. Önümde dans eden lekelerden başka bir şey görmüyorum. Başım dönüyor.

Ve daha yeni başlıyor.

ONUNCU BÖLÜM

Ethan

KÜÇÜK BAKIREMKABARIK KIVRIMLARINI ÇENEME SÜRTÜYOR.

şışmış klitorisini emiyorum. Bana bir orgazm yaşattı ama ben bir tane daha istiyorum. Ben böyle açgözlü bir piçim.

Bu taze genç amcığı benim için güvende ve sağlam tuttuğunu bilmek her şeyi artırıyor - uyarılmamı, arzumu ve onu talep etme ve sonsuza dek benim yapma ihtiyacımı.

Aletimin içinden çimento akıyor, çok sertim. Onu kıvrımlarının arasına gömmek istiyorum, ama çok kalın ve geniş ve bu kedi çok sıkı ve küçük. Elimden geldiğince kolay girmek istiyorum ve birkaç orgazm onu gevşetecek ve mümkün olduğunca az acı çekerek içeri girmeme yardımcı olacak.

Vücudu tekrar titremeye başladığında ve ikinci orgazmı onu ele geçirdiğinde çılgılık attığında, ben hazırım. Koca sikimi kavradım ve bacaklarının arasına girdim.

Sarhoş edici kokusunu burnumda tutmak ve lezzetli tadını ağızımda tutmak için ıslak sıcaklığını yüzümün alt yarısına sürdüm.

Çok uzun süre bekledim ve şimdi nihayet bu genç ergen amcığı kendime ait olarak talep etme zamanı geldi.

Kızım beni kucağına alırken hala orgazmından dolayı titriyor. Ellerini belime doğru kaydırırken bacaklarını belime sarıyor.

sırtıma sarılıyor. Bu güzel anda hissettiğim tüm sevgi ve tutkuyla bana bakıyor.

"Benim de ilk seferim, şeftaliler," diye fısıldıyorum ona.

Bana şaşkınlıkla bakarken hâlâ derin derin nefes alıyor. "İlk kez ne?"

"Bunu yapıyorum. Tüm bunları."

Şaşırtıcı zihninde tıkırdıyor.

"Bakire misin?"

Şaftımı tümseğinin üzerine yerleştirip sürtünmeye başlarken başımı sallıyorum. Sırtını dikleştiriyor ve inliyor.

"Eşimi beklemek istedim. Seni beklemek istedim."

Çok acınası görünüyor olmalıyım. Tanrı aşkına, ben 36 yaşında bir bakireyim.

Ama ne arkasını dönüyor ne de gülüyor. Doğruluyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, beni daha önce hiç öpülmediğim gibi öpüyor.

Onu tekrar aşağı indiriyorum ve ağızlarımız hala umutsuz ve yoğun bir öpücüğe kilitlenmişken yatağa düşüyor. Aşağı uzanıp sikimi tuttuğumda ve ucunu onun sıkı ıslak deliğine bastırdığımda oda sıcakla doluyor.

İkimiz de aynı anda ürperiyoruz. Ne kadar sıkı olduğuna inanamıyorum ve boğazımın derinliklerinden bir gümbürtü geliyor. İnliyor ve sızlanıyor ve ben biraz daha içeri bastırırken her birini yutuyorum.

O kadar sıkı ki. Başa çıkamıyorum.

İkimizin de odaklanabildiği tek şey vücutlarımızın birleştiği yoğun his olduğu için ağızlarımız birbirinden ayrılıyor. Bacakları etrafımda sıkılaşıyor, uzunluğumun daha fazlası için yalvarıyor.

Aminin sıcak ipeksi duvarları sikimin başını yutuyor ve yavaşça daha da içeri iterken dişlerimi sıkıyorum. Bu amcık çok taze ve olgun. Saf ve üremeye hazır.

Ağzımız açık, yanaklarımız birbirine değiyor ve nefes nefese kalıyoruz.

Büyük kollarımı onun etrafına sardım ve sonra sertçe ittim. Sikim kirazını yırtıyor, ona kendiminkini verirken bekaretini sonsuza dek alıyor.

Hayatı buna bağılmış gibi bana tutunurken "Dayan," diyor. "Sadece bir saniyeliğine orada bırak."

Taşaklarım onun küçük amcığının derinliklerinde ve zonklayan sikimin etrafında kenetlenen nabız gibi atan duvarlarının sıcak hissini tadını çıkarıyorum. Bu şimdiye kadar hissettiğim en güzel şey. Onu beklerken çektiğim onca işkence bu mükemmel an için değirdi.

Ham sikim onun amını ele geçirdi ve birkaç sert vuruştan sonra olgun rahmini ele geçireceğim.

Kendimi onun içinde tutarken sert pelvisimi klitorisine sürtmeye başladım ve boşalmaya başladı. Kulağıma çığlık atarken amı etrafımda daha da sıkılaşıyor. Beni inanılmaz derecede sıkarken sıkılmış dişlerimin arasından tıslıyorum. Ben de boşalmaya yakınım.

Çılgınca çığlıkları azalıp orgazmı dağılmaya başladığında, amı biraz gevşemeye başlıyor. Hâlâ ölümcül derecede sıkı, ama yavaşça girip çıkmaya başlamama izin veriyor.

Kalçaları ritmime göre hareket ediyor ve çok geçmeden derin vuruşlarla içeri ve dışarı kayıyorum.

Amcığına sahip çıktım ama onu işaretlemedim ve bu uyuyan ayımı rahatsız ediyor. Ben onu becerdikçe huzursuzlanmaya ve sinirlenmeye başlıyor.

İşaretle onu!

Kapa çeneni, onu uyarıyorum. Bu *bizim* anımız. Chloe ve benim. Bunu mahvetmesine izin vermeyeceğim.

Onu işaretle. ŞİMDİ!

Ama herif her şeyi mahvetmekte ısrar ediyor.

Aletim yüzünden yeterince acı çekiyor. Dişlerimi boynuna geçirmek istemiyorum. Şimdi olmaz. İlk seferimizde olmaz. Ona zaten çok acı çektirdim ve daha fazla çektirecek kadar güçlü değilim.

Ayım bu cevaptan hoşlanmıyor ve ben hamlemin ortasında ileri atılıyor. Vahşi canavar hırlayarak yüzeye doğru vahşi bir hızla ilerliyor. Onu durdurmak için bedenimi sıkarken bir kükreme sesi çıkarıyorum.

Zar zor işe yarıyor ama onu tam zamanında geri itmeyi başarıyorum. Ben kaslarımı esneterek onu kızımdan uzak tutmaya çalışırken o yüzeyde asılı kalıyor.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, o geçmeye başladığında savaşıyorum. *Ne yapıyorsun lan sen?* Ona bağıriyorum ama umurunda bile değil. Artık onun üzerinde iz bırakmak istiyor ve siktir git cevabını kabul etmiyor.

Çılgınca bir hamle daha yapıyor ve ben dişlerimi sıkıp homurdanıyorum. Kalçalarımı daha hızlı itip onu daha da sert sikerken kontrolü zar zor sağlıyorum.

Kollarım şişmeye ve büyümeye başladıkça yanıyor. Köpek dişlerim uzadıkça ağrırken sırtım balon gibi şişiyor. Üstünde gerçekleşen ucube gösterisinden dikkatini dağıtmak için onu daha sert ve daha hızlı beceriyorum. Gözlerimi zorla açtım ve baktım

ve beni izlerken gözlerinde yoğun bir şehvetten başka bir şey görmüyorum. O bu işin içinde.

İnliyor ve kalçalarını sallıyor, her sert hamlede sikimle buluşuyor. Minik elleri kollarımda geziniyor ve o kadar da minik olmayan tırnakları pazularımın derinliklerine batıyor.

Amını benimkine dönüştürürken hâlâ vahşi boz ayımla mücadele ediyorum. Yüzeye doğru tırmanmaya çalışıyor ve biliyorum ki gözlerim şu anda parlak altın renginde parlıyor olmalı. Dişlerim dudaklarıma baskı yapıyor olmalı, bu da beni yarı hayvan gibi gösteriyor.

Eşim için yatakta bir hayvan olmak istiyordum ama gerçek anlamda değil.

Vücudum daha da şişiyor ve derimin yırtılmak üzere olduğunu biliyorum. Şişmiş tüm kaslarım sıkıca gerilmiş durumda. Ona girip çıkarken sahip olduğum her şeyle onu geri tutuyorum.

Parmak uçlarım yarılp uzun siyah tırnaklarım dışarı kayarken "Siktir," diye homurdanıyorum. Çarşafı kesiyor ve kalçalarımın her sert pompalamasında ileri geri sallanan yatağı kazıyorlar.

"Yap şunu," diye inliyor göğüsleri her çılgınca hamlede bir aşağı bir yukarı sallanırken. "Ne yapman gerekiyorsa yap. Dayanabilirim."

Kendimi tutacak gücüm kalmadı. Bedenimi parçalayan ezici arzularla daha fazla mücadele edemiyorum. Ağzım boynuna gidiyor ve yumuşak, hassas etini yalıyorum. Karıncalanan dudaklarımı geri çekiyorum ve keskin köpek dişlerimi köprücük kemiğinin üzerindeki esnek deri boyunca sürüklüyorum.

"İstiyorum," diye inliyor çenesini yukarı ve uzağa kaldırıp boynundaki deriyi benim için sıkarken. "Yap şunu. *Lütfen*."

Uzattığım iki dişimi tenine bastırıp içeri sokarken, ısırıp onu kendiminmiş gibi işaretlerken sikim ıslak amına girip çıkıyor. Sonsuza kadar.

O inleyip ağlarken, kanının tatlı bakırımsı tadı ağzımı dolduruyor ve bir şampiyon gibi alıyor. İşaret tamamlanmadan hemen önce, amcığı sikimin etrafında patlıyor ve sertçe boşalıyor.

Sıcak suları uzun şaftımdan aşağı akıyor ve şişmiş taşaklarıma sızıyor. Zonklayan amcığı etrafımda sıkılaşıyor ve bir kükreme ile boynunu ve orgazmımı bırakıyorum.

Kendimi onun içine gömerken ve dölleriimin her damlasını sıcak, titreşen amının derinliklerine boşaltırken bana sıkıca tutunuyor.

İçimi saran sıcaklık daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyor ve beni en lezzetli şekilde ele geçiriyor.

Ayım mutlu ve memnun bir şekilde içine çekiliyor. Lanet olası pislik.

Artık ona kızgın kalamam. Çok mutluyum ve onun inatçı ısrarı olmasaydı, izim eşimin boynunda olmayacaktı. Artık onu gören her şekil değiştiren, Ethan Sullivan'a ait olduğunu bilecek.

Onu gören her insan erkeği tedirgin olacak ve gözlerini kaçıracaktır. Nedenini anlamayacaklar ama içgüdüsel olarak bu olgun genç kızın kaçırıldığını ve ona bakmanın ölümcül olabileceğini bilecekler.

Sert sikimi içinden çıkarıp yatağa bıraktığımda Chloe inliyor. Sikime bakıyorum ve onun kremi ve bekaretiyle kaplı olduğunu görünce sırtıtıyorum. Keşke sonsuza kadar böyle kalabilseydi. Asla yıkamak istemiyorum.

Yuvarlanıp kolunu ve bacağına vücuduma örtüyor. Elini göğsümde bir aşağı bir yukarı gezdirirken tatlı nefesi pazularımı gıdıklıyor.

"Artık senin miyim?" diye soruyor usulca.

Hâlâ orgazmdan dolayı ağır nefes alıyorum. "Evet."

"Ve ayın mutlu mu?"

"Çok mutluyum."

"Güzel." Başını omzuma yaslıyor ve ben hâlâ tüm bunların gerçek olduğuna inanmakta zorlanıyorum. "Senin olmayı seviyorum."

"Bu iyi," diyorum ona sıkıca sarılırken. "Çünkü her zaman öyle olacaksın."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Chloe

DÖRT GÜNDÜR ÇIPLAKTIM.

Ne zaman üzerime bir şeyler giymeye çalışsam, Ethan yırtıp atıyor ve benimle seks yapıyor. Sanki bunu bana inat olsun diye yapıyor çünkü beni çıplak görmek hoşuna gidiyor. Ama ben kimim ki şikayet edeyim?

Banyoda ondan saklanıyorum. Son birkaç gündür sürekli kullandığı için amım çok acıyor. Sadece bu sabah üç kez.

Bana verdiği yeni fırçaya diş macunu bile süremeden kapıya vuruyor.

"*Kapı neden kapalı?*" Ben fırçalamaya başlarken onun sahiplenici sesi kapının içinden yükseliyor.

"Çünkü tuvaleti kullanıyorum," diye bağıyorum dudaklarımda bir sırıtışla.

Bu adam bana kafayı takmış. Buna

bayılıyorum. "Dişlerini fırçaladığını

duyabiliyorum." "Kahretsin," diye

küfrediyorum nefesimin altında.

"*Bunu ben de duydum. İçeri geliyorum."*

Kapı açılıp kocaman bedeni çerçeveden içeri girdiğinde sırtarak ona dönüyorum.

"Aramızdaki kapılardan hoşlanmıyorum," diyor çıplak bedenimi bir aşağı bir yukarı süzerken.

Gözlerindeki aç bakış yüzünden amım karıncalanmaya ve ısınmaya başladı. Belki de *o kadar* acımıyordur. Bir kez daha yapabilirim.

Kasıklarına bakıyorum ve o yürürken sikinin sertleştiğini görünce başımı sallıyorum. Bu adam *acımasız*. Hiç durmuyor. Bu haliyle tavşan değiştiren biri olduğuna yemin edebilirim.

Tam arkamda duruyor ve güçlü elleriyle çıplak kalçalarımı kavırıyor. Bu beni *gerçekten* ıslatıyor.

Aynadan ona gözlerimi kısarak bakıyorum.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Diş fırçası ağzımdayken ona soruyorum.

"Kukunun sikime boşaldığını hissetmek istiyorum," diye homurdanıyor alçak, çakıllı bir sesle.

"Yine mi?" İnançsızlıkla ona bakarak soruyorum. İnliyor. "Çok uzun zaman oldu."

"Yirmi dakika oldu!" "Aynen öyle."

Dişlerimi fırçalamaya devam ederken gülmemeye çalışıyorum. "Şu anda meşgulüm, o yüzden beklemek zorundasın."

"Tamam." Arkamda dizlerinin üzerine çöküyor ve ben bir nefesle başımı çeviriyorum.

"Ne yapıyorsun???"

Büyük elleri kıkımın yanaklarını kavırıyor ve onları kaldırıp birbirinden ayırıyor. "Bekliyorum."

Ben cevap veremedim o dalıyor, artık zonklayan klitorisimden göt deliğime kadar yalıyor ve emiyor. Bu adam utanmaz. Doyumsuz. Sanırım aşık oldum.

İçimden iniltiye yükselmeye başlıyor ve diş hijyenimi tamamen unutuyorum. Kıkımını ona doğru bastırırken diş fırçası bir takırtıyla lavaboya düşüyor, sıcak ağzını üzerimde daha fazla istiyorum.

Ben bir kez boşaldıktan sonra ayağa kalkıyor ve sikini içeri kaydırarak beni lavabonun üzerinde domaltıyor. İkimiz de çılgılık atana kadar içime girip çıkarken aynadan ona bakıyorum.

Sonra, yerde nefes nefese kaldığımızda ona döndüm.

"Giysiye ihtiyacım var."

"Hayır."

Gülüyorum. Tanrım, çok sinir bozucu olabiliyor.

"Yani hayatımın sonuna kadar çıplak mı kalacağım?"

"Bana uyar." "Peki ya kışın?" "Seni sıcak tutarım."

Gözlerim ona dikildi. "Ethan."

Onunki de bana daraldı. "Chloe."

"Kıyafetlerime ihtiyacım var. Ve bazı eşyalarım." Ben gülüyorum ama o gerçekten endişeli görünüyor.

"Gitmeni istemiyorum. Seni dışarıda, dünyada istemiyorum." "O zaman benimle gel."

"Oh, ben de seninle geliyorum," diyor hemen. "Orası kesin."

Tekrar gülüyorum. O kadar sahiplenici ki barbarlığın sınırlarında geziniyor.

"Hadi," diyorum yerden kalkarken. "Evime gidelim ve eşyalarımı alalım. Sonra da marketten alışveriş yaparız ve öğle yemeği için dururuz."

Gergin görünüyor.

Tedirgin. "Ne oldu?"

Ona soruyorum.

"Orada erkekler olacak."

"Yani?"

"Sana bakıyor olacaklar."

Gülüyorum. Bu adam gerçek mi?

"Erkekler bana daha önce de baktı."

Yüzünde bir öfke parıltısı belirliyor ve elinin yumruk haline geldiğini görüyorum. Elini tutuyorum, açıyorum ve parmaklarımı onunkilere geçiriyorum.

"Her şey yoluna girecek," diyorum ona yumuşak ve rahatlatıcı bir sesle. "Eğer biri bana iki saniyeden fazla bakarsa, ona hırlayabilirsin. Tamam mı?"

"Bir saniyeden fazla."

Gülümsüyorum.

"Anlaştık."

"Tenis mi oynuyorsun?" Ethan dolabımdaki tenis raketimi görünce soruyor.

"Arada bir," diyorum kıyafetlerimi açık bavula yerleştirirken.

Yatağım.

"Tenis kortlarında mı?"

"Orası genelde tenis oynanan yerdir, evet."

"Peki orada erkekler var mı? Sizi izleyen?"

Başımı sallarken sırtıyorum. Ayı şekil değiştirenlerin eşleri toplum içindeyken ne kadar sahiplenici olduklarını fark etmemiştim. Bu hoşuma gidiyor. Daha önce hiç kimse bana göz kulak olmamıştı ve bu güzel bir his.

"Tamamen kadınlardan oluşan bir sahada oynuyorum," diye yalan söylüyorum, sırf onu daha iyi hissettirmek için. İşe yaradı. Yüzündeki rahatlama ifadesini görünce gülümsüyorum.

Dairemin etrafında dolanmaya devam ediyor ve ben onu izlerken sırtıyorum.

Onun evimde olması hoşuma gidiyor. Çok küçük gösteriyor.

İhtiyacım olan her şeyi aldıktan sonra Ethan valizimi alıyor ve aşağıya iniyoruz. Bir daha ne zaman döneceğimi bilmiyorum ama içimden bir ses yerde kar olabileceğini söylüyor.

Bavulu kamyonetinin arkasına koyuyor ve sanki boşmuş gibi kolayca kaldırıyor. Ev sahibimin evinin garajının üzerinde kiraladığım küçük daireme son bir kez bakıyorum ve gülümsüyorum. İki yıldır buradayım ve kendimi evimde gibi hissettiğim tek yer burası oldu. Ethan'ın evinde kaldığımdan beri tek yer. Artık gerçek evim orası gibi geliyor.

Caddenin karşısına bakıyorum ve siyah bir arabada oturan bir adamın bizi izlediğini fark ediyorum. Onunla göz göze geldiğimde hızla gözlerini kaçırıyor ve sonra arabasını çalıştırıp gidiyor.

Bu konuda bir şeyler doğru gelmiyor ve onun gidişini izlerken midemde boş bir çukur var.

Ethan arkamdan yaklaşp büyük ve sahiplenici kollarını omuzlarıma doladığında endişe hissi kayboluyor. Beni kollayan bu koruyucu canavar varken nasıl korkabilirim ki?

"Öğle yemeği için hazır mısın?" Ona sordum. "Açlıktan ölüyorum."

"Dışarıdan alıp evde yemek istemediğine emin misin?"

Gözlerimi deviriyorum ve gülüyorum.

"Gidelim," diyorum elini tutup onu kamyonete doğru çekerken. "Restoranda yemek yiyeceğiz!"

ON İKİNCİ BÖLÜM

Chloe

BALKONDA GÜN BATIMININ TADINI ÇIKARIYORDUM KI ETHAN iki büyük mojito. Bu adam her şeyi yapabilir.

İtfaiyeci olarak çalıştığı üç yıl boyunca biriktirdiği bir sürü tatil zamanı var ve şimdi bunun büyük bir kısmını kullanmaya karar verdi. Patronum beni öldürmeye ve işyerini yakmaya çalıştıktan sonra işimden kalıcı olarak ayrıldığım için, birlikte olmak için dünya kadar vaktimiz var.

Bardakları tokuşturup manzaranın tadını çıkarırken "Şeref," diyor.

Çenesi biraz gergin, bu genellikle bir şey hakkında endişelendiğinde olur. Onun tüm tavırlarını ve tik taklarını şimdiden tanımaya başlamayı seviyorum. Sadece birkaç gün oldu ama şimdiden onu çok iyi tanıdığımı hissediyorum.

"Sorun nedir?" Lezzetli naneli içecekten bir yudum aldıktan sonra soruyorum.

"Hiçbir şey," diye homurdanıyor.

"Yalan söylüyorsun." Gözleri benimkilere kaydı. "Lütfen bana yalan söyleme.

Asla."

"Sadece... Restorandan dönerken bir araba gördüm."

"Erkek garsonumuz olduğu için olay çıkardığın ve bizi kızlar bölümüne aldirdığın restoran mı? O restoran mı?"

O gülmemeye çalışarak başını sallarken ben sırtıyorum. "Evet. İ ř t e bu."

"Tamam, peki. Peki ya bu araba?"

"Bizi takip ettiği hissine kapıldım."

Az nceki adamı hatırlayınca midem bulanıyor. "Siyah bir araba mıydı?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Nereden bildin?" "İçinde bir adam varken mi?"

"Chloe, kimdi o adam?"

"Bilmiyorum ama onu evimin önünde beklerken gördüm. Ona baktığımda katı."

Ethan'ın büyük pazuları titremeye başlarken, sert bir bakışla gle geri döner. "Durup onu n camından çekmem gerektiğini biliyordum."

"Sence o... Aylwin Kirk için mi alışıyor?" Adını söylemek bile ensemdeki minik tüylerin diken diken olmasına neden oluyor.

Ethan'ın tadını çıkarmak ve onu keşfetmekle o kadar meşguldüm ki onu pek düşünmüyordum. Ama şimdi her şey tekrar aklıma geliyor. Beni yere yatırıp kelepelediğinde Bay Kirk'n gri gözlerindeki o soğuk bakış. Beni serbest bırakması için yalvarıp çığlık atarken hiç umursamadan çıkıp gitmesi. Duman. Yangın. Sonra, Ethan.

"Seni öldürmeye çalışmasının bir nedeni vardı," diyor Ethan. "Yanlış zamanda yanış yerde miydin yoksa çok mu şey biliyorsun?"

"Muhtemelen ikisi de."

Ethan n kolunu esnetirken nefes nefese kalıyor. Elindeki bardak patlayınca sıırıyorum. "Sana zarar vermeyi düşündüğü için bile onu öldüreceğim."

Gözlerimi indiriyorum, iki ve nane yaprakları çatlaklardan kaybolurken buz küplerinin açıp güvertede kaymasını izliyorum.

"Onun için çok tehlikeli olmalıyım," diyorum Ethan'dan çok kendime. "Ben onun sekreteriydim. Her şeyi bilirdim. Randevu saatlerini, tarihleri, kiminle buluştuğunu, kime para gönderdiğini. ekleri ben postaladım."

Ethan kapıya doğru yrd. "Bir telefon görüşmesi yapacağım." "Kimi?"

"Kasabadan bir arkadaş," diyor sürgülü kapıyı tutup yırtarak açarken. "şerif Austin Peters. Belki bu adamı bulabilir ve ben de onun hayatına son verebilirim."

O hişımla eve giriyor ve ben iim çalkalanırken sakin gle bakıyorum. Bu hiç iyi değil. Ethan'ın Bay Kirk'le karşı karşıya gelmesini istemiyorum. Ne?

Ya yaralanırsa? Ya da daha kötüsü?

Tanrım, bunu düşünemiyorum bile. Gözlerimi kapatıp birkaç derin nefes alıyorum.

Bu beni sakinleştirmeye yetmeyince gözlerimi açıyorum ve gökyüzünde kocaman gri bir kuş görünce irkiliyorum.

Gözlerimi ona dikiyorum ve her saniye daha da büyüyerek gökyüzünden düşmesini şaşkınlıkla izliyorum.

"Ethan!" Karnımdaki sinirler çıldırmaya başlarken ona sesleniyorum.

"Gel de şu kuşu gör. Çok büyük!"

Ethan bir saniye sonra dışarı fırlıyor ve onu görünce koruyucu kollarını bana doluyor.

"Bu kuş değil," diyor beni içeri çekerken. "Bu bir ejderha."

Ağzım açık kaldı.

"Bir *ne?!?*"

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ethan

GRI EJDERHA ÇULLANIP GELIRKEN AYIM SALLANMAYA HAZIRLANIYOR. Gölün üzerinden aşağıya. Boz ayım hırlayarak ve dişlerini şaklatarak yüzeye fırlıyor ve bir kez olsun içimde vahşi, huysuz bir piç ayım olduğu için mutlu oluyorum.

Onu evin içine itip kapıyı çarparak kapatırken Chloe solgun ve korkmuş görünüyor. Onu kollarıma alıp güvende olduğunu söylemek istiyorum. Kimsenin ya da hiçbir şeyin ona zarar vermesine izin vermeyeceğimi söylemek istiyorum ama kızartmam gereken daha büyük ejderhalar var.

Hızla evimin taş duvarına tırmanıyorum ve o gelirken çatıda duruyorum. Doğruca bana yöneliyor ve ben beklerken kalbim heyecanla çarpıyor. Bu adama sevgilime dokunmanın bedelini ödetmek için çok uzun zamandır bekliyordum. Bekleyiş sona erdi.

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve ona bakarken kollarımı büküyorum. Devasa çenesi açılıyor ve tam evimin üzerine geldiğinde, bana doğru yükselen bir ateş topu çıkarıyor. Üzerinden atlayıp pullu ayağına tutunuyorum ve yükselmeye çalışırken onu aşağı çekiyorum. Ayaklarım yanan çatıdan ayrılırken, o benim ağır bedenimle daha yükseğe uçmak için mücadele ediyor.

"O benim kızım," diye tıslıyorum uzanıp kanadını yakalamaya çalışırken. Parmaklarım kanadı sıyrıyor ve kanadı tutamayınca bedenim aşağıya doğru sallanıyor.

İçimdeki boz ayı kulağımı kemiriyor, dışarı çıkmak için can atıyor. Sırası gelecek, ama önce ben tadımı almak istiyorum. Bu adamın gazabımı hissetmesini istiyorum.

Kanadını çırpışını zamanlıyorum ve aşağıya doğru sallandığında tekrar yukarı kalkıp ucunu yakalıyorum. Bu sefer onu tutup aşağı çekiyorum.

Kuyruğu dışarı fırlamış bir helikopter gibi aşağı doğru dönmeye başladığımızda ejderha cıvıl cıvıl bir kükreme çıkarıyor. "Hayır!" Evimin çatısında yayılan yangını gördüğümde nefesim kesildi. Chloe içeride.

Yere sertçe inmeden önce ağaçlara çarpıp dalları kırıp gövdeleri parçaladığımızda içimi panik kaplamaya başlıyor. Ciğerlerimdeki hava boşaldı ve ejderhayı ararken nefes alamıyorum. İki ağacın arasına sıkışmış ve hareket edemiyor.

"Pekâlâ, seni tüylü orospu çocuğu," diyorum ayıma dizlerimin üzerine çökerken. "Hayatım boyunca vahşi bir piç oldun. Şimdi tüm bunlara değme zamanı. Senin için parlama zamanı."

Canavarı serbest bırakıyorum ve kükreyerek geliyor. İçimden patladı, kızgın ve bizim olanı savunmaya hazır.

Kulakları sağır eden bir kükreme çıkararak ejderhaya saldırmasını içeriden izliyorum.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Chloe

EV DOLUP TAŞTIKÇA CİDDİ BİR DEJA VU VAKASI YAŞIYORUM.

Duman. Dışarı koşuyorum ve çılgınca Ethan'ı arıyorum ama hiçbir yerde görünmüyor.

Onu ne kadar çok sevdiğimi daha iyi anlıyorum ve ona bir şey olursa ne yapacağımı bilemiyorum. Ethan bana eşlerden ve çiftlerin birbirlerine bağlandıktan sonra nasıl sonsuza dek mutlu yaşadıklarından bahsetti ama ya içlerinden biri ölürse? Bana bu konuda hiçbir şey söylemedi. Aşırı kalp kırıklığı hakkında. Yoğun yalnızlık. Ölmek isteme hissi, çünkü sahip olduklarına uzaktan bile olsa benzer bir şeyi asla bulamayacağını biliyorsun.

Dur, Chloe. Kendini kaybetme, yapacak işlerin var!

Çatıya bakıyorum ve alevlerin çatı boyunca yayıldığını görünce lanet ediyorum. Burası son birkaç gündür evim gibi hissettirdi ve yanışını izleyemem.

Kalbim göğsüme çarparak eve koşuyorum ve doğruca telefona gidiyorum. 911'i arıyorum ve telefonu açan Kinsley adındaki kızıdan mümkün olan en kısa sürede itfaiyeyi göndermesini istiyorum.

Sonra dışarı koşup evin yan tarafındaki hortumu aldım. Hortumu açıp suyu alevlerin üzerine püskürtmeye çalışıyorum ama alevler çok hızlı yayılıyor ve su evin yanından daha yükseğe ulaşamıyor.

İşte o zaman kavgayı duyuyorum. Sesler o kadar vahşiydi ki dehşetten bacaklarım tutmuyordu. Vahşi kükremelerin Ethan'ın ayısı olduğunu biliyorum. Benim için savaştığını biliyorum ama yine de şu anda bunu yaşıyor olmasından nefret ediyorum ve buna sebep olduğum için daha da nefret ediyorum. Hayatına girdiğimden beri onun için beladan başka bir şey olmadım.

İki hayvan birbirine girdikçe korkunç sesler daha da yükseliyor ve vahşileşiyor. Onları göremiyorum ama bulundukları yerdeki ağaçların tepelerinin sallandığını görebiliyorum.

Aylwin'in ejderhası aniden ağaçların arasından havaya fırladığında, gözlerim saatlerce o noktaya yapışmış gibi hissediyorum.

"Aman Tanrım!" Elim ağzıma doğru uçarken bağıryorum. Ethan'ın boz ayısı onun tepesinde, güçlü çenesiyle ejderhanın boynunun arkasına tutunuyor. Vücudunun geri kalanı aşağı sarkıyor ve onlar gittikçe yükselirken ben nefes alamıyorum. Eğer bu yükseklikten düşerse, kesinlikle ölecek.

Gölü aştıklarında, ayının ağırlığı ejderhaya fazla gelmeye başlar ya da belki boynundaki yaradan kaybettiği kan onu zayıflatıyordur ama düşmeye başlar. Ethan hala tutunuyor.

Midem bulandıkça ikisi de alçalıyor ve sonra sert bir şekilde suya çakılıyorlar, aşağıda kaybolurken dev bir sıçrama yapıyorlar.

Orada göğsüm yanarak onun gelmesini beklerken sanki sonsuzluk geçiyormuş gibi geliyor.

"Tanrıya şükür!" İnsan kafasının sudan çıktığını gördüğümde fısıldıyorum. Ama Aylwin'in insan kafası da sudan çıkınca moralim tekrar bozuluyor.

Ethan'ın koruyucu gözleri beni arıyor ve sonra yanan evinin önündeki balkonda durduğumu görünce bana kilitleniyor. Aylwin hemen arkasından takip ederken o da bana doğru tam bir depar atarak yüzmeye başlıyor.

Onunla buluşmak için suya doğru koşuyorum, ama o panik içinde başını sallıyor ve kıyıya doğru koşarak beni uzaklaştırıyor. "Hayır! Koş, Chloe! Koş!"

Beline kadar gelen suyun içinde çıplak ve göğsünde kan sızan uzun pençe izleri var. Onu bırakmak istemiyorum. Eğer o ölürse ben de ölmek istiyorum. Bu gezegende onsuz olmak istemiyorum.

"Seni terk etmiyorum," diyorum ve yüzündeki ifade yarı sevgi, yarı hayal kırıklığı. Ne olursa olsun sonuna kadar onunla kalacağım için sevgi ve ikimiz için de sonun yakın olabileceği için hayal kırıklığı.

Bakışları uzun sürmez çünkü tam Aylwin üzerine atlarken arkasını döner. Ethan onu havada yakalıyor, dönüyor ve suya çarpıyor. Ethan sert darbelerle yere inen yıkıcı yumruklar atarken irkiliyorum.

Aylwin kolunu Ethan'ın bacağına dolayarak onu aşağı çekiyor ve Ethan suyun altında kaybolurken ben çığlık atıyorum. Kıyıda beyzbol topu büyüklüğünde bir taş alıp tüm gücümle Aylwin'e fırlatıyorum. Kafasına isabet ediyor ve hain bir alaycılıkla bana dönüyor.

"Bütün bu zahmete değmezsin," diye tıslıyor bana. "Eşini gözünün önünde öldürdüğümde, bu ayıyı neyin bu kadar kızdırdığını görmek için seni egeceğim. Buna degeceğinden bile şüpheliyim."

Ethan sudan dışarı fırlar, Aylwin'i boynundan yakalar ve yüzüne hırlar. "Bu benim dostumla *son* konuşman!"

Ethan onun nefesini keserken Aylwin'in gözleri kocaman açılıyor. Koruyucu arkadaşım boştaki eliyle Ethan'ın suratına yumruk atmaya başlarken, elleri çaresizlik içinde Ethan'ın bileğini pençelemeye başlıyor.

Bir itfaiye aracının siren sesi havayı dolduruyor ve her saniye daha da yükseliyor. Geri dönüp onlarla buluşmak için dönüyorum ama evin alevler içinde kaldığını görünce bedenim donuyor.

Ellerim titremeye başlarken kendime *önemli değil* diyorum. *Önemli olan tek şey hayatta kalmamız ve sonunda birlikte olmamız.*

Dişlerimi sıkıyorum ve kamyonu karşılamak için koşmaya başlıyorum. Alevlerin sıcaklığı o kadar yoğun ki evin etrafındaki bazı ağaçlar da tutuşmuş durumda.

"Ne oldu?" diye sorar itfaiye şefi, hareket halindeki kamyondan aşağı atlarken. "Ethan nerede?"

"Gel!" Göle doğru koşarken umutsuz bir ses tonuyla bağıyorum. Dördü de peşimden koşuyor.

"Bu piliç kundakçı falan mı?" Biz koşarken içlerinden birinin diğerine sorduğunu duyuyorum.

Sanırım bu adil. Beni her gördüklerinde etrafım ateşle çevrili oluyor.

Evin önünden geçerken içlerinden biri "Kahretsin," diyor. "Kokusunu aldığım şey bir ejderha şekil değiştiren mi?"

"Gölde," diye bağırarak Ethan ve Aylwin'in yıkıcı yumruklar savurduğu yeri gösteriyorum. Aylwin, Ethan'ın boğuculuğundan kurtuldu ve üstünlüğü ele geçiriyor. Tüm bunlara sebep olduğum için kendimden nefret ediyorum.

Dört itfaiyeci suya koşuyor ve eski patronumun üzerine atlıyor. Dört adamın her biri bir uzvu tutarken kavgadan şiddetli dalgalar yayılıyor

ve Aylwin'i tut.

Ethan ona doğru yaklaşıyor, sert nefes alıyor ve çok acımasız görünüyor. Bükülmüş omuzları kamburlaşmıştır ve eşine dokunmaya cüret eden adama yüklenirken kolları inanılmaz derecede kalkık görünmektedir.

Ethan onun üzerinde dururken, "Çiftleşmiş bir kıza asla dokunmayacaksın," diye tıslıyor. "Özellikle de benimkine."

Koruyucum başını tutup boynunu kırarken irkilerek arkamı dönüyorum.

Aylwin ölü olarak suya yığılır. Her şey

bitti. Neredeyse bitti.

Hala söndürülmesi gereken bir yangın var.

Çocuklar Ethan'ın eviyle ilgilenmek için kamyonete koşarken Ethan kanlı, yaralı ve her zamankinden daha seksi görünerek yanıma geliyor.

"Benim için neredeyse ölüyordun," diyorum ona, yanıma gelip bedenimin üzerinde yükselirken. "Sen benim için öldün."

"Senin için her şeyi yaparım," diyor sevgi ve şefkat dolu bir sesle. "Sen benim kızsımsın, şeftalim. Senden başka hiçbir şeyin önemi yok."

Çocuklar evini harabeye çeviren alevleri söndürmeye başladığında yangın hortumları canlanır.

"Senin evin..." Gözlerim dolmaya başlarken söylüyorum.

Yanağımı okşuyor ve yüzümdeki yaşları siliyor.

"Yeni bir tane inşa edeceğiz." Hiç üzgün görünmüyor. Sanki ihtiyacı olan her şey tam önünde duruyormuş gibi. "Bu *bizim* evimiz olacak. Yeni bir başlangıç yapacağız. Sana doğuracağım tüm yavrular için bir sürü odası olan yeni bir ev."

Onun koruyucu gözlerine bakarken sırıtıyorum. "Seni seviyorum, Ethan."

Kollarını bana doluyor ve başımın üstünü öpüyor. "Ben de seni seviyorum, şeftaliler. Bundan sonra her şey mavi gökyüzü ve gökkuşağı gibi olacak."

Zaten takıntılı olduğum yüzüne bakıyorum ve gülümsüyorum. Haklı olduğuna eminim.

EPILOG

Chloe

Yedi ay sonra.

"HEYECANLI MISIN?" ETHAN KOCAMAN ELLERİYLE GÖZLERİMİ KAPATIRKEN BANA SORUYOR.

"Çok heyecanlıyım," diyorum kalbim hızla çarparak, beni dikkatle yeni evimize götürürken.

Gölün aynı yerinde daha büyük ve daha iyi bir şekilde yeniden inşa ettik. Ethan en az altı yatak odası olması konusunda ısrar etti. Ben de ne için olduğunu bilmekte ısrar ettim.

Sadece gülümsedi ve konuyu çabucak değiştirdi. Karnım şimdiden ilk çocuğumuzla -erkek- yuvarlaklaştı ve sanırım buna alışmam gerekiyor. Bu adamın rahmim için büyük planları var. Sorun değil, onun çocuğuna hamile olmayı seviyorum.

"Kargoya dikkat et," diyor büyük koruyucu eliyle bebeğimi bir şeylerden uzak tutarken. "Gözlerini kapalı tut!"

"Öyleyim!" Kalın parmaklarının arasından bakmaya çalışırken yalan söylüyorum ama bu imkânsız. Eli o kadar büyük ki.

Beni ana yatak odasından geçirip soldaki odaya götürüyor.

"Artık açabilir miyim?" Ona sordum. "Birazdan misafirlerimiz gelecek."

"Biliyorsun her şeye ben ilgileniyorum," diyor bana sarılırken. Benim için her şeyi yaptığından yatalak olduğuma yemin edebilirsin ama aslında hamilelik harika gidiyor. Küçük yavrumuz altı aylık oldu ve sağlık durumu kusursuz.

Ev geçen hafta hazırды ve biz de iki gün önce taşındık. Ethan'ın görmemi yasakladığı bu oda dışında her şeyi gördüm. Bunun bir sürpriz olmasını istedi ve o kadar heyecanlıydı ki onu reddedemedim. Ayrıca, son zamanlarda taşınma nedeniyle o kadar yorgundum ki, ne isterse yapmasına izin verdim.

Bunca zamandır kaldığımız eski dairemde ayrıldığım için üzgündüm ama ev sahipleri gitmemize çok da üzülmedi. Geceleri ve sabahları biraz gürültü yapıyorduk.

...ve bazen öğleden sonraları.

Tamam, çoğu öğleden sonraları.

"Pekâlâ," diyor gözlerimi serbest bırakırken. "Aç."

"Ah, Ethan," diyorum kalbim göğsümün içinde kabarıırken. Yumuşak pastel maviler ve peluş ayıcıklarla dolu çok sevimli bir bebek odası hazırlamıştı. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

Dönüp onun sevgi dolu gözlerine bakıyorum ve nasıl bu kadar şanslı olduğumu merak ediyorum.

O büyük, kaba, huysuz görünümlü bir adam ama içinde gerçek bir yumuşaklık var. Özellikle de konu ben ve büyüyen küçük yavrumuz olduğunda. Onu bir baba olarak görmek için sabırsızlanıyorum.

"Mutlu musun?" diye soruyor.

Parmak uçlarımda ayağa kalkıyorum ve onu öpebilmem için eğiliyorum.

"Heyecanlandım.

Burada çok mutlu olacak."

"Burada çok mutlu olacağız."

Odaya bakarken kocaman kollarını bana dolmasına izin veriyorum ve içimdeki heyecanın arttığını hissediyorum. "Başlıyoruz. Şimdi başlıyoruz."

İtfaiyedeki çocukların bir araya gelmesine bayılıyorum. Her zaman çok eğlencelidir.

Carter Ethan'a başını sallarken, "Önce bir eş buluyorsun," diyor. "Şimdi de çocuk sahibi oluyorsun. Neden kendi çocuğunu mahvetmekte ısrar ediyorsun?"

hayat?"

Ethan ona sadece güler. "Ne kaçırdığını bilmiyorsun Carter. Bir eş olmadan hayatın kıvılcımı olmaz."

Carter'ın başını sallayışını izlerken sırtıyorum. Kaslı kolları ve göğsündeki dövmelele gerçekten çok seksi (bunu Ethan'a söyleyebileceğimden değil - zavallı adamı öldürürdü). Adam istediği her kızı elde edebilir ama nedense hiçbiriliyle ilgilenmiyor.

Bir gün doğru kızla tanışıp sözlerini yemek zorunda kalmasını çok isterdim ama bunun olup olmayacağını kim bilebilir? Burada hâlâ kendilerine uygun kızı bulamamış dört güzel ve fit ayı şekil değiştiren var.

Belki de onlara yardım etmenin zamanı gelmiştir.

İçimden bir ses itfaiyede uzun süre takılan tek kızın ben olmayacağımı söylüyor.

Bir ayı eşini bulduğunda, bir şekil değiştirenden diğerine geçerek orman yangını gibi yayılır.

İtfaiyeci bekârlarla dolu odaya bakarken sırtıyorum.

Acaba sırada kim var?

EPİLOG

Chloe

Sekiz yıl sonra.

BİR ANI İLE UYANDIM VE BOŞ BİR YATAK BULMAK İÇİN UZANDIM. BENİM Gözlerimi açtığımda Ethan'ın uyuyan muhteşem yüzünü ya da bana bakan kaslı sırtını görmek yerine, özel gölümüzün muhteşem manzarasını sunan tavandan tabana pencereyi görüyorum.

Güzel bir bahar sonu günü ve tek komşularımız olan altı sevimli ördek camısı yüzeyde süzülürken muhteşem suya hayranlıkla bakmak için birkaç dakikamı ayırıyorum.

Ağaçlar yapraklarını açmaya başlıyor ve ben yazın yaklaştığını bilerek gülümseyerek uyanıyorum.

Saat dokuz mu?!?

Anneler Günü bile değil ve Ethan uyumama izin verdi. O en iyisi.

Çocuklarımızdan hiçbirinin kavga ettiğini, bağırdığını ya da etrafta koşuşturduğunu duymuyorum, bu yüzden onları dışarı çıkarmış olmalı, bu da kendime birkaç sessiz dakikam olduğu anlamına geliyor.

Onları yatakta yatarak harcamak istemediğim için kalkıp mutfığa koşuyorum. Her yer pırıl pırıl ve daha şimdiden yüzümde kocaman bir gülümseme var.

Beni bekleyen kahve dolu cezveyi görüyorum. Üzerinde muhteşem sarı bir çiçek olan bir not var ve ne yazdığını görmek için hemen yanına gidiyorum.

Ethan her zaman çantama ya da arabama sevgi notları bırakıyor ya da en sevdiğim

-Ne zaman duş alsam aynadaki buhara bakarım.

Acele etmeden karanfili kokluyorum, anın tadını çıkarıyorum ve iri yarı ayı şekil değiştiren eşim tarafından ne kadar sevildiğimi biliyorum.

Bir kahve doldurup notu kanepeye götürürken Ethan ve dün gece yatakta beni nasıl şımarttığına dair düşünceler zihnimde dönüp duruyor.

Sen, aşkım, bir fincan sabah kahvesinden daha cazipsin.

- Sahiplenici dostunu seviyorum

Yıllar boyunca bana bıraktığı diğer binlercesiyle birlikte kutuya eklemek üzere cebime koyarken gülüyorum.

Göl çok cazip görünüyor, bu yüzden kahvemi içtikten sonra dışarı çıkıyorum, kanomu alıyorum ve suya indiriyorum.

Ethan bunu bana geçen Noel'de verdi ve kesinlikle çok seviyorum. Sabaha başlamanın en iyi yolu. Ethan'ın bacaklarımın arasında olmasından sonra en iyisi.

Gölde kürek çekiyorum ve ortasına geldiğimde, yanında dört küçük yavrusuyla ormandan çıkan baba ayımı görüyorum.

Ethan'ın koruyucu ayısı beni hemen fark ediyor ve gözlerini benden ayırmıyor.

"Günaydın!" Beni bulmaları biraz uzun süren yavrularıma sesleniyorum. Bunu yaptıklarında suya atlarlar ve yüzmeye başlarlar.

Ethan en son giriyor ama onları çabucak geçip benim kayığıma ilk o varıyor. Kanomun etrafında daireler çizerek yüzerken homurdanıyor ve homurdanıyor.

"Bu harika sabah için teşekkürler," diye fısıldıyorum yanımdan yüzerek geçerken başının üstündeki kürkü elimle karıştırırken. "Ben de sabah kahvem yerine seni seçerdim."

Küçük boz ayı yavrularım bana yetişiyor ve çok geçmeden etrafımda yüzen beş ayım oluyor. Her birini okşuyorum ve her biri kalbime bir gülümseme getiriyor.

Tüylü ailemi o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor.

"Hadi eve gidelim," diyorum onlara, "herkese krem şantili çikolatalı krep yapacağım."

Bu onların dikkatini çekiyor ve dört küçük çocuğum doğruca evimize yöneliyor. Ben eve doğru kürek çekmeye başlarken Ethan yanımda kalıyor.

Koruyucu ayım beni yakınında tutmayı seviyor.

Gözlerini benden ayırmadan düz yüzmeye çalışmasını izlerken gülümsüyorum ve birkaç kez çok yaklaştığında yanlışlıkla kürekle kafasına vuruyorum.

O aldırıyor gibi görünüyor. Söz konusu o olunca yanlış yapmam mümkün değil gibi görünüyor.

Parker, en büyüğüm, karaya ilk çıkan. Sonra Amelia, Jake ve en küçüğüm Jessica.

Teker teker insan formlarına geri dönüyorlar ve masaya oturmak için evin merdivenlerini koşarak çıkıyorlar.

Tüylü boz şaperonum bana bakıyor ve ben de birlikte kurduğumuz muhteşem dünyaya gülümsüyorum.

Geçmişe değer veriyorum, gelecek için heyecanlıyım ve küçük tüylü ailemle harika bir güne daha başlamaya hazırım.

Son!

Alphas in Heat Serisinin İkinci ve Üçüncü Kitaplarının ön siparişlerini almak için linklere tıklayın!

İkinci kitapta boz ayı şekil değiştiren Carter var! Kesinlikle bir eş istemiyor, ama onu bu kadar kolay bırakmayacağımı biliyorsunuz!

Alfa'ya Doğru

27 Kasım'da geliyorth, 2019!

Üçüncü Kitabın ön siparişini de alın:

Alfa'ya Doğru

17 Aralık'ta geliyorth , 2019!

Eğer bu yazıyı yukarıdaki tarihlerden sonra okuyorsanız, şanslısınız!
Kitaplar şimdi çıktı! Almak için linklere tıklayın.

ÇEKİNME. GEL BENİ TAKİP ET...

SEN İSTEMEDİKÇE ISIRMAM.

Olivia T. Turner'ın kitaplarının tam listesine şu adresten ulaşabilirsiniz:

www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

AUDIOBOOKS

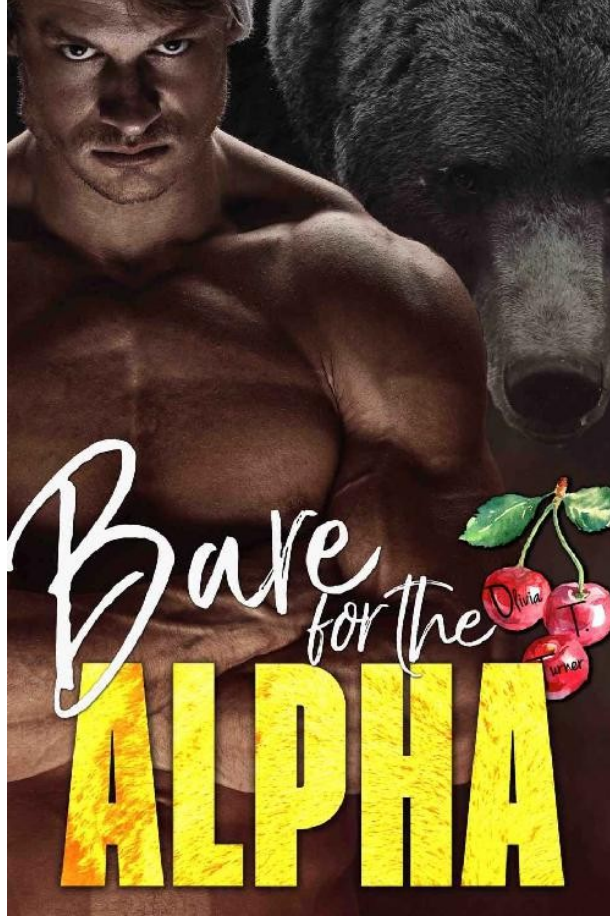

Tüm sesli kitap koleksiyonuma göz atın!

En sevdiğiniz OTT hikayelerinden her zaman daha fazlasını ekliyorum!

[OTT Sesli Kitaplar](#)

ALFA İÇİN ÇIPLAK

Montana'daki bu şekil değiştiren kasabasında yeniyim ve kimse bana doğru bakmıyor bile.

Babam bundan emin oldu.

O Şerif ve üç kuralı var:

1. *Kızım la konuşma.*
2. *Mürettebat arasında kavga yok.*
3. *Kural 1'e bakın.*

Yapayalnızım ve birinin bana bakmasını istiyorum. Ve sonra biri bakıyor.

Damon Ridge adında kötü görünümlü bir boz ayı şekil değiştiren ve beni gördüğü anda gözlerini kaçırmayı reddediyor.

Bu kaba, vahşi görünümlü adam bana onun eşi olduğumu söyleyip duruyor. Beni sahipleneceğini söyleyip duruyor. Ona ait olduğumu.

Bir ayı değiştiricinin bu kadar *sahiplenici* olabileceğini fark etmemiştim.

Bu kocaman adamların ne kadar *takıntılı* olabileceğini bilseydim, buraya asla gelmezdim.

Ama artık nasıl bir his olduğunu bildiğim için asla ayrılmayacağım.

[Amazon'dan alın](#)

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.